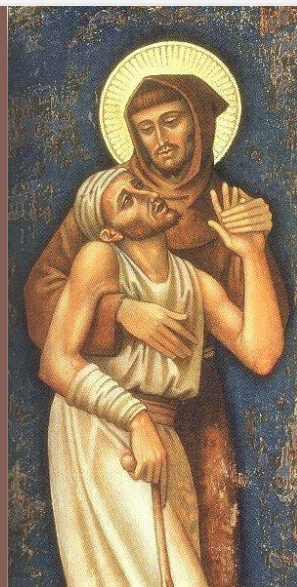

Gospod,
kaj želiš
da storim?

Preprosta spodbuda za

ROMANJE SKOZI POST 2018

OFS Slovenije
ljubljski pokrajinski svet
februar 2018

VSAK DAN NOV KORAK:

1) VSTOPNA PROŠNJA V MOLITEV:

Gospod, razsvetli temine mojega srca, da bom v vseh ljudeh, stvareh in dogodkih iskal/a tvojo sveto navzočnost. Naj te še globlje spoznam in vzljubim. Naj prisluhnem navdihom tvojega Svetega Duha, da bom spoznal/a, kaj hočeš, da storim. Podari mi mir, modrost in moč, da me vrvež sveta ne bo posrkal vase, da bom med množico ponudb jasno spoznaval/a tiste, ki prihajajo od tebe, in da jih bom s tvojo milostjo tudi uresničil/a.

2) MOLITEV SV. FRANČIŠKA:

Vsemogočni, večni, pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim, da bomo zaradi tebe delali,
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč;
da bomo notranje očiščeni, notranje razsvetljeni
in vžgani z ognjem Svetega Duha,
mogli hoditi po stopinjah tvojega ljubljene Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa
in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;
ti, ki v popolni Trojici nedeljivo Eden
živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,
na vse veke vekov. Amen.

3) ZA VSAK DAN POSEBEJ (vsebine so razporejene po datumih):

- Božja beseda: Pismo Rimljanom + Pasijon po Marku;
- Premišljevanje Božje besede v tišini (vsaj 10 minut)
- del Frančiškovega Molitvenega bogoslužja Gospodovega trpljenja;

4) LITANIJE SV. ELIZABETE OGRSKE ALI SV. LUDVIKA:

5) KRATKA ZAHVALA GOSPODU ZA MILOSTI, PREJETE V MOLITVI:

- zapišem misel, ki mi ostaja po molitvi;

LITANIJE NA ČAST SV. ELIZABETI OGRSKI

(za zasebno uporabo)

Gospod, usmili se.

Kristus, usmili se.

Gospod, usmili se.

Kristus, sliši nas.

Kristus, usliši nas.

Bog Oče nebeški – *usmili se nas.*

Bog Sin, Odrešenik sveta

Bog Sveti Duh

Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – *prosi za nas.*

Sveti naš oče Frančišek

Sveta Elizabeta Ogrska

Sveta Elizabeta, Marijina varovanka

Sveta Elizabeta, častilka sv. Janeza Evangelista

Sveta Elizabeta, zvesta učenka sv. Frančiška

Sveta Elizabeta, učiteljica krščanskega življenja

Sveta Elizabeta, zgled lepega vedenja

Sveta Elizabeta, dišeča vijolica ponižnosti

Sveta Elizabeta, usmiljena mati ubogih

Sveta Elizabeta, krušna mati sirot

Sveta Elizabeta, skrbna mati zapuščenih

Sveta Elizabeta, pomočnica trpečih

Sveta Elizabeta, tolažnica žalostnih

Sveta Elizabeta, bolniška sestra gobavih

Sveta Elizabeta, zmagovalka posvetnosti

Sveta Elizabeta, slava in čast tretjega reda

Sveta Elizabeta, naša zaščitnica

Sveta Elizabeta, zvesta nevesta Kristusova
Sveta Elizabeta, posnemovalka Križanega
Sveta Elizabeta, ljubiteljica uboštva
Sveta Elizabeta, vzor služenja
Sveta Elizabeta, ogledalo preganjanih vdov
Sveta Elizabeta, krasen zgled pokorščine
Sveta Elizabeta, mogočna pomočnica v vseh nadlogah
Sveta Elizabeta, k tebi, dobra mati, se zatekamo
Sveta Elizabeta, k tebi, nevesti Najvišjega, kličemo
Sveta Elizabeta, k tebi, tolažnici vseh stiskanih, zdihujemo
Sveta Elizabeta, velika naša zaščitnica, tebe prosimo,

Prosi za nas, sv. Elizabeta!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

O najdobrotljivejši Bog, ki si mnogotera dobra dela in kreposti sv. Elizabete bogato poplačal z večnim veseljem, podeli nam po njeni priprošnji, da se bomo tudi mi vselej varovali hudega, brez prenehanja delali dobro in se s teboj veselili na veke. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

LITANIJE SVETEGA LUDVIKA **(iz priročnika/molitvenika OFS Francije)**

Gospod, usmili se.

Kristus, usmili se.

Gospod, usmili se.

Kristus, sliši nas.

Kristus, usliši nas.

Bog Oče nebeški – usmili se nas.

Bog Sin, odrešenik sveta

Bog Sveti Duh

Sveta Trojica en sam Bog
Sveta Marija, brez madeža spočeta - prosi za nas.
Sveta Mati Božja
Sveta devic Devica
Sveti Ludvik, knez občudovanja vreden
Sveti Ludvik, lilija čistosti
Sveti Ludvik, vzor ponižnosti
Sveti Ludvik, podoba kreposti
Sveti Ludvik, učitelj kesanja in pokore
Sveti Ludvik, plamen ljubezni in pričevanja
Sveti Ludvik, svetleča in žareča svetilka
Sveti Ludvik, posoda vernosti
Sveti Ludvik, ogledalo krščanske popolnosti
Sveti Ludvik, velik častilec našega očeta Frančiška
Sveti Ludvik, nezasvojen od sveta in časti
Sveti Ludvik, poln gorečnosti za Božjo hišo
Sveti Ludvik, skrben oče ubogih
Sveti Ludvik, zdravilo za bolne
Sveti Ludvik, podpornik vdov in sirot
Sveti Ludvik, blag ljudski razsodnik
Sveti Ludvik, rešitelj ujetnikov
Sveti Ludvik, pridigar nezvestim
Sveti Ludvik, dvakrat žrtvovan za Svete kraje
Sveti Ludvik, neustrašen v borbah
Sveti Ludvik, silen v okovih
Sveti Ludvik, varuh Francije
Sveti Ludvik, zgled kraljev
Sveti Ludvik, vreden kraljevske krone na zemlji
Sveti Ludvik, še vrednejši svetniške krone v nebesih
Sveti Ludvik, zavetnik vojakov
Sveti Ludvik, zavetnik Frančiškovega svetnega reda

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta - prizanesi nam o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta - usliši nas o Gospod.

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta - usmili se nas.

Prosi za nas, Sveti Ludvik,
da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo:

O Bog, ki si poklical svetega Ludvika iz zemeljskega kraljestva v nebeško slavo, podeli nam, da bomo po njegovi zaslugi in priprošnji deležni sreče Kralja kraljev, Jezusa Kristusa, Tvojega sina, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti s Svetim Duhom na vse veke vekov. Amen.

HODI ZA MENOJ!

Sreda, 14. 2.

SPREOBRNI SE IN VERUJ EVANGELIJU!

Četrtek, 15. 2.

Ti si svet, Gospod Bog

Rim 1,1-7 (Pozdrav)

1 Pavel, služabnik Kristusa Jezusa, poklican za apostola, odbran za Božji evangelij, 2 ki ga je Bog napovedal po svojih prerokih v svetih Pismih, 3 za evangelij o njegovem Sinu, ki se je po mesu rodil iz Davidovega rodu, 4 po duhusvetosti pa je po obujenju od mrtvih postavljen za Božjega Sina v moči. To je Jezus Kristus, naš Gospod, 5 po katerem smo prejeli milost in apostolstvo, da bi zaradi njegovega imena pripeljali vse narode k poslušnosti vere. 6 Med njimi ste tudi vi, ki vas je poklical Jezus Kristus. 7 Vsem, ki ste v Rimu Božji ljubljenci, poklicani in sveti, milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in od Gospoda Jezusa Kristusa.

¹O Bog, razkril sem ti svoje življenje:
ti si postavil moje solze pred svoje obličje (*Ps 55,9*).

²Vsi moji sovražniki so snovali zoper mene zlo,
posvetovali so se skupaj (*Ps 40,8*).

³Zoper mene so postavili zlo namesto dobrega:
sovraštvo namesto moje ljubezni (*Ps 10,5*).

⁴Namesto da bi me ljubili, so me obrekovali,
jaz pa sem molil (*Ps 108,4*).

Petek, 16. 2.

Ti edini, ki delaš čudeže

Rim 1,8-15 (Pavel je želel obiskati Rim)

8 Najprej se po Jezusu Kristusu zahvaljujem svojemu Bogu za vas vse, ker gre glas o vaši veri po vsem svetu. 9 Bog, ki mu služim v svojem duhu, v evangeliju njegovega Sina, mi je priča, kako se vas nenehoma spominjam 10 v vseh svojih molitvah. Prosim, da bi se mi nekako posrečilo priti kdaj do vas, če je to Božja volja. 11 Hrepenim namreč po tem, da bi vas videl in vam posredoval kakšen duhoven dar milosti, ki naj vas utrdi, 12 ali bolje rečeno, da bi se sam okrepil med vami, ko bom z vami sodoživiljaval vero, ki je skupna vam in meni. 13 Véдите, bratje, da sem se že večkrat namenil priti k vam, da bi tudi med vami dosegel kaj sadu kakor med drugimi narodi, a mi je bilo do danes to onemogočeno. 14 Dolžnik sem, tako Grkom kakor barbarom, tako modrim kakor neumnim, 15 zato sem pripravljen, kar zadeva mene, ponesti evangelij tudi vam, ki živite v Rimu.

⁵Sveti moj Oče, Kralj nebes in zemlje,
ne oddalji se od mene:

kajti stiska je blizu

in ni ga, ki bi mi pomagal (*Ps 22,12*).

⁶Naj se umaknejo moji sovražniki nazaj,
kadarkoli te bom poklical:

glej, spoznal sem, da si ti moj Bog (*Ps 55,10*).

⁷Moji prijatelji in moji najbližji

so se strnili in se postavili zoper mene:

moji sorodniki so obstali daleč (*Ps 37,12*).

Sobota, 17. 2.

Ti si močan

Rim 1,16-17 (Moč evangelija)

16 Ne sramujem se evangelija, saj je vendar Božja moč v rešitev vsakomur, ki veruje, najprej Judu in potem Grku. 17 V njem se namreč razodeva Božja pravičnost, iz vere v vero, kakor je zapisano: Pravični bo živel iz vere.

⁸Oddalжил si od mene moje znance,
označili so me za gnusobo zanje.

Izdan sem bil in brez možnosti za rešitev (*Ps 87,9-10*).

⁹Sveti Oče,

ne oddaljuj od mene svoje pomoči:

moj Bog, ozri se name, da mi pomagaš (*Ps 21,20*).

¹⁰Pohiti in mi pomagaj:

Gospod, Bog moje rešitve (*Ps 37,23*).

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu,

kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Nedelja, 18. 2.

Ti si velik

Rim 1,18-32 (Krivda človeštva)

18 Božja jeza se namreč razodeva iz nebes nad vsakršno brezbožnostjo in krivičnostjo ljudi, ki s svojo krivičnostjo dušijo resnico. 19 Saj jim je to, kar je mogoče spoznati o Bogu, očitno: sam Bog jim je namreč to razodel. 20 Kajti od stvarjenja sveta naprej je mogoče to, kar je v njem nevidno, z umom zreti po ustvarjenih bitjih: njegovo večno mogočnost in božanskost. Zato so ti ljudje neopravičljivi. 21 Čeprav so namreč Boga spoznali, ga niso kot Boga slavili ali se mu zahvaljevali, marveč so postali v svojih mislih prazni in nespametno srce jim je otemnelo. 22 Domišljali so si, da so modri, pa so ponoreli 23 in veličastvo neminljivega Boga zamenjali z upodobitvami minljivega človeka in ptic, četveronožcev in plazilcev.

24 Zato jih je Bog prepustil poželenjem njihovih src, v nečistost, tako da so sami skrunili svoja telesa. 25 Božjo resnico so zamenjali z lažjo. Častili in oboževali so stvarstvo namesto Stvarnika, ki je slavljen na veke, amen.

26 Zaradi tega jih je Bog prepustil sramotnim strastem. Njihove ženske so namreč zamenjale naravno občevanje s protinaravnim, 27 podobno so tudi moški opustili naravno občevanje z žensko in se v svojem poželenju vneli drug do drugega. Moški so počenjali nespodobnosti z moškimi in tako sami na sebi prejemali povračilo, ustrezno svoji zablodi. 28 In ker se jim ni zdelo vredno, da bi živeli skladno s svojim spoznanjem Boga, jih je Bog prepustil njihovemumu, ki ni prestal preizkušnje, tako da počenjajo, kar se ne spodobi. 29 Polni so vsakršne krivičnosti, zlobnosti, lakomnosti, hudobije. Zvrhani so nevoščljivosti, ubijanja, prepirljivosti, zvijačnosti, zlohotnosti. Hujskači so, 30 obrekljivci, Bogu sovražni, objestneži, domišljavci, bahači, iznajdljivi v hudobiji, neposlušni staršem, 31 brez pameti, brez zvestobe, brez srca, brez usmiljenja. 32 Čeprav poznajo Božji zakon, po katerem so tisti, ki delajo takšne stvari, vredni smrti, jih ne samo počenjajo, temveč tistim, ki jih delajo, celo pritrjujejo.

¹Gospod, Bog mojega rešenja:

podnevi vpijem in ponoči pred teboj (*Ps 87,2*).

²Naj pride pred tvoje obličje moja molitev,
nagni svoje uho k moji prošnji (*Ps 87,2-3*).

³Pazi na mojo dušo in jo reši:
zaradi mojih sovražnikov me osvobodi (*Ps 68,19*).

⁴Saj si me ti vodil od materinega telesa,
moje upanje že na prsih moje matere:
tebi sem bil izročen že od rojstva (*Ps 21,10-11*).

Ponedeljek, 19. 2.

Ti si najvišji

Rim 2,1-16 (Pravična Božja sodba)

1 Zato si neopravičljiv, o človek, ki sodiš, kdor koli že si. Kajti s tem, ko sodiš drugega, obsojaš sam sebe; saj ti, ki sodiš, delaš isto. 2 Vemo pa, da Bog v skladu z resnico izvaja svojo sodbo nad tistimi, ki počenjajo takšne stvari. 3 Mar misliš, o človek, ki sodiš tiste, ki počenjajo takšne stvari, pa jih tudi sam počenjaš, da boš ubežal Božji sodbi? 4 Ali mar preziraš bogastvo njegove dobrote, potrpežljivosti in prizanesljivosti, ne da bi vedel, da te

Bog s svojo dobroto navaja k spreobrnjenju? 5 Toda s svojo zakrknjenostjo in z nespreobrnjenim srcem si nakopavaš srd za dan jeze in razodetja Božje pravične sodbe. 6 On bo vsakemu povrnil po njegovih delih, 7 in sicer z večnim življenjem tistim, ki z vztrajanjem v dobrih delih iščejo slavo, čast in nesmrtnost; 8 z jezo in srdom pa tistim, ki so sebični in ne sledijo resnici, ampak se pokoravajo krivici. 9 Stiska in bridkost naj se zgrneta nad dušo vsakega človeka, ki dela zlo, najprej nad Juda, potem nad Grka; 10 slava, čast in mir pa nad vsakogar, ki dela dobro, najprej nad Juda, potem nad Grka. 11 Kajti Bog ne gleda na osebo. 12 Vsi, ki so grešili brez postave, se bodo tudi pogubili brez postave; in vsi, ki so grešili pod postavo, bodo sojeni po postavi. 13 Pred Bogom namreč niso pravični tisti, ki postavijo slišijo, ampak bodo opravičeni tisti, ki postavijo izpolnjujejo. 14 Kajti kadar pogani, ki nimajo postave, po naravi izpolnjujejo to, kar velevala postava, so sami sebi postava, čeprav so brez postave. 15 Ti dokazujejo, da je delo postave zapisano v njihovih srcih: o tem pričuje tudi njihova vest in misli, ki se medsebojno obtožujejo ali pa zagovarjajo. 16 To se bo pokazalo na dan, ko bo Bog v skladu z mojim evangelijem po Kristusu Jezusu sodil temu, kar se skriva v ljudeh.

⁵Od materinega naročja si ti moj Bog;
ne oddalji se od mene (*Ps 21,11-12*).

⁶Ti veš, kako me zmerjajo in zasramujejo,
in poznaš moj strah (*Ps 68,20*).

⁷Pred tvojim obličjem so vsi, ki mi povzročajo bridkost:
zasramovanje je pričakovalo moje srce in bedo (*Ps 68,21*).

⁸Pričakoval sem sočutja, a ga ni bilo;
tolažnika, a ga nisem našel (*Ps 68,21*).

Torek, 20. 2.

Ti si vsemogočni kralj

Rim 2,17-29 (Judje in postava)

17 Če pa se ti imenuješ Jud, če se brezskrbno opiraš na postavo, če se ponašaš z Bogom 18 in poznaš njegovo voljo, če poučen o postavi znaš razločevati, kaj je boljše, 19 če si prepričan, da si vodnik slepim, luč tistim, ki so v temi, 20 vzgojitelj neumnih, učitelj nedoraslih, ker imaš v postavi

utelešenje spoznanja in resnice, 21 če torej poučuješ druge, kako to, da ne poučiš sam sebe? Kako to, da oznanjaš: »Ne kradi,« pa kradeš? 22 Da praviš: »Ne prešuštuj,« pa prešuštuješ? Da s studom zavračaš malike, obenem pa ropaš svetišča? 23 Da se ponašaš s postavo, pa žališ Boga s kršenjem postave? 24 Kajti zaradi vas se preklinja Božje ime med pogani, kakor je pisano. 25 Obreza je namreč v korist, če izpolnjuješ postavo; če pa postavo prelamljaš, tvoja obreza postane neobreza. 26 Če se torej neobrezani drži tega, kar predpisuje postava, mar ne bo njegova neobreza veljala za obrezo? 27 In tisti, ki je po naravi neobrezan, pa izpolnjuje postavo, bo sodil tebe, ki kršiš postavo kljub črki in obrezi. 28 Jud namreč ni tisti, ki je to v očitnem, pa tudi obreza ni tista, ki je to v očitnem, v mesu; 29 ampak Jud je tisti, ki je to na skrivnem, in obreza je obreza srca, po duhu in ne po črki. Priznanja ne dobiva od ljudi, temveč od Boga.

⁹O Bog, krivičniki so se vzdignili zoper mene,
in drhal mogočnikov
mi je stregla po življenju:
tebe niso postavili pred svoje oči (*Ps 85,14*).

¹⁰Štejejo me med pogrezajoče se v jamo,
postal sem kakor mož brez pomoči,
med mrtvimi blodeč (*Ps 87,5*).

¹¹Ti si najsvetejši moj Oče,
moj kralj in moj Bog (*Ps 5,3*).

¹²Hiti mi na pomoč,
Gospod, Bog mojega rešenja (*Ps 37,23*).

Sreda, 21. 2.

Ti, sveti Oče

Rim 3,1-8

1 V čem je torej prednost Judov? Ali kakšna je korist obreze? 2 Velika, in sicer vsestransko. Najprej zato, ker so jim bile zaupane Božje besede. 3 Kaj zato, če nekateri niso verovali? Bo mar njihova nevera uničila Božjo zvestobo? 4 Nikakor ne. Naj se rajši pokaže, da je Bog resničen, vsak človek pa lažniv, kakor je pisano: Da se izkažeš pravičnega v svojih besedah

in zmagaš, kadar te sodijo. 5 Kaj pa bomo rekli, če se ob naši krivičnosti še bolj pokaže Božja pravičnost? Morda to, da je Bog krivičen, ko nas udarja s svojo jezo? Govorim pač po človeško. 6 Nikakor ne! Kajti kako naj bi sicer Bog sodil svet? 7 Če pa se je Božja resnica povečala zaradi moje laži, v njegovo slavo, le kako me zadeva obsodba, da sem grešnik? 8 Ali naj bi počenjali zlo, da bi iz tega prišlo dobro, kakor nam obrekljivo podtikajo nekateri? Obsodba takih je pravična.

¹Usmili se me, Bog, usmili se me:
vate zaupa moja duša (*Ps 56,2*).

²V senci tvojih peruti upam:
dokler ne mine hudobija (*Ps 56,2*).

³Klical bom k najsvetejšemu
Očetu, mojemu Najvišjemu,
h Gospodu, mojemu dobrotniku (*Ps 56,3*).

⁴Poslal je iz nebes pomoč in me rešil,
osramotil je moje zatiralce (*Ps 56,4*).

Četrtek, 22. 2.

Kralj nebes in zemlje

Rim 3,9-20 (Nihče ni pravičen)

9 Kaj torej? Smo mar mi na boljšem? Nikakor ne! Saj smo pravkar obtožili vse, Jude in Grke, da so v oblasti greha, 10 kakor je pisano: Ni pravičnega, niti enega, 11 ni razumnega, ni ga, ki bi iskal Boga. 12 Vsi so zablodili, vsi skupaj so se izpridili;

ni ga, ki bi delal dobro, ni ga, niti enega. 13 Odprt grob je njihovo grlo, s svojimi jeziki pletejo zvijače,

gadji strup je pod njihovimi ustnicami, 14 njihova usta so polna kletev in grenkobe. 15 Hitre so njihove noge, da bi prelili kri, 16 uničenje in beda je na njihovih potih. 17 Poti miru niso spoznali, 18 ni strahu Božjega pred njihovimi očmi. 19 Vemo pa: kar koli govori postava, govori tistim, ki so pod postavo, da bi vsak jezik umolknil in bi se ves svet priznal krivega pred

Bogom. 20 Kajti noben človek se ne bo opravičil pred njim z deli postave, kajti postava nam le omogoča, da spoznamo greh.

⁵Bog je poslal svoje usmiljenje in svojo zvestobo; osvobodil je mojo dušo mojih premogočnih sovražnikov in mojih črtilcev, okrepljenih zoper mene (*Ps 56,4;17,18*).

⁶Zanko so nastavili mojim nogam in upognili mojo dušo (*Ps 56,7*).

⁷Pred menoj so izkopali jamo, a so sami padli vanjo (*Ps 56,7*).

⁸Moje srce je pripravljeno, o Bog. Pripravljeno je moje srce: pel in izrekal bom psalm (*Ps 56,8*).

Petek, 23. 2.

Ti si trojstven in eden

Rim 3,21-27 (Opravičenje po veri)

21 Zdaj pa se je brez postave pokazala Božja pravičnost, o kateri pričujejo postava in preroki. 22 Božja pravičnost se daje po veri v Jezusa Kristusa, in sicer vsem, ki verujejo. Ni namreč nobene razlike: 23 saj so vsi grešili in so brez Božje slave, 24 opravičeni pa so zastonj po njegovi milosti, prek odkupitve v Kristusu Jezusu. 25-26 Njega je Bog javno določil, da bi bil s svojo krvjo orodje sprave, h kateri prideš po veri. S tem je hotel pokazati svojo pravičnost, tako je v svoji potrpežljivosti odpustil prej storjene grehe. Hotel je pokazati svojo pravičnost v sedanjem času, da je namreč sam pravičen in da opravičuje tistega, ki veruje v Jezusa. 27 Kje je torej razlog za ponašanje? Ni ga. Po kakšni postavi? Po delih? Ne, temveč po postavi vere. 28 Menimo namreč, da človek doseže opravičenje po veri, brez* del postave. 29 Je morda Bog samo Bog Judov? Ali ni tudi Bog poganov? Gotovo, tudi Bog poganov. 30 Saj je en sam Bog, ki bo obrezane opravičil iz vere, neobrezane pa po veri. 31 Mar potemtakem z vero razveljavljamo postavo? Nikakor, ampak postavo uveljavljamo.

⁹Vstani, moja slava;
vstanita, harfa in citre,
vstal bom ob jutranji zarji (*Ps 56,9*).

¹⁰Poveličeval te bom med ljudstvi, Gospod,
in ti pel psalm med narodi (*Ps 56,10*).

¹¹Zakaj do nebes visoko se je povzpelo tvoje usmiljenje
in prav do oblakov tvoja zvestoba (*Ps 56,11*).

¹²Dvigni se nad nebesa, o Bog,
nad vso zemljo razširi svoje veličastvo (*Ps 56,12*).

Sobota, 24. 2.

Gospod, Bog bogov

Rim 4,1-12 (Abrahamov zgled)

1 Kaj bomo torej rekli, da je dosegel Abraham, naš praoče, po mesu? 2 Če je bil namreč Abraham opravičen po delih, se ima s čim ponašati. Vendar ne pred Bogom. 3 Kaj namreč pravi Pismo? Abraham je verjel Bogu in to mu je bilo šteto v pravičnost. 4 Kdor dela, temu se plačilo ne daje po milosti, ampak kot dolžno izplačilo. 5 Kdor pa ne opravlja del, ampak veruje v tistega, ki opravičuje brezbožneža, temu se njegova vera šteje v pravičnost. 6 Tako tudi David blagruje človeka, ki mu Bog prišteva pravičnost brez del: 7 Blagor tistim, ki so jim nepostavnosti odpuščene in so jim grehi pokriti; 8 blagor človeku, ki mu Gospod ne prišteva greha. 9 Se torej blagrovanje nanaša na tistega, ki je obrezan, ali tudi na tistega, ki je neobrezan? Pravimo namreč: Vera je bila Abrahamu šteta v pravičnost. 10 Kako mu je bila torej prišteta? Ko je bil obrezan ali ko je bil neobrezan? Ne, ko je bil obrezan, temveč ko je bil neobrezan. 11 Saj je znamenje obreze dobil kot pečat pravičnosti iz vere, ki jo je imel, ko je bil še neobrezan. To pa zato, da bi postal oče vseh neobrezanih, ki verujejo, da bi se pravičnost prištela tudi njim. 12 Obenem pa naj bi postal tudi oče obrezanih, in sicer tistih, ki niso samo obrezani, temveč tudi hodijo po stopinjah vere, ki jo je imel naš oče Abraham, preden je bil obrezan.

¹Usmili se me, Bog,
kajti človek me je poteptal:

ves dan me je napadal in stiskal (*Ps 55,2*).

²Ves dan so me zatirali moji sovražniki,
zakaj mnogo jih je,
ki se borijo zoper mene (*Ps 53,3*).

³Vsi moji sovražniki
snujejo zlo zoper mene:
izmislili so si
krivo pričevanje zoper mene (*Ps 40,8-9*).

Nedelja, 25. 2.

Ti sam si dobrota

Rim 4,13-25 (Obljubo je Abraham prejel po veri)

13 Kajti obljuba, ki je bila dana Abrahamu ali njegovemu potomstvu, da bodo dediči sveta, ni bila dana po postavi, ampak po pravičnosti, ki izvira iz vere. 14 Če bi namreč postali dediči tisti, ki se sklicujejo na postavo, bi se vera izvotlila, obljuba pa bi bila brez učinka. 15 Kajti postava povzroča jezo. Kjer pa ni postave, tudi ni prestopka. 16 Potemtakem postajamo dediči po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je oče nas vseh, 17 kakor je pisano: Postavil sem te za očeta mnogih narodov, pred Bogom, kateremu je verjel, in ki oživlja mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni. 18 Na osnovi upanja je proti upanju veroval, da bo postal oče mnogih narodov, kakor je bilo rečeno: Takó bo s tvojim potomstvom. 19 In vera se mu ni omajala, čeprav je videl, da mu je telo že zamrlo, saj je imel nekako sto let, in da je Sari naročje omrtvelo. 20 Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okrepil in izkazal čast Bogu, 21 popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti. 22 Zato mu je tudi bilo to šketo v pravičnost. 23 To, da mu je bilo šketo, pa ni bilo zapisano samo zaradi njega, 24 temveč tudi zaradi nas. Saj bo šketo tudi nam, ker verujemo vanj, ki je obudil od mrtvih Jezusa, našega Gospoda: 25 on je bil izročen v smrt zaradi naših prestopkov in je bil obujen zaradi našega opravičenja.

⁴Tisti, ki so čuvali mojo dušo,
so se zbrali zoper mene (*Ps 70,10*).

⁵Odšli so ven
in se dogovorili (*Ps 40,7*).

⁶Vsi, ki so me videli, so me zasmehovali:
mrmrali so in zmajevali z glavo (*Ps 21,8*).

⁷Jaz pa sem črv in ne človek:
sramota pri ljudeh, izvržek ljudstva (*Ps 21,7*).

Ponedeljek, 26. 2. **Vsa dobrota**

Rim 5,1-11 (Sadovi opravičenja)

1 Ker smo torej opravičeni iz vere, živimo v miru z Bogom po našem Gospodu Jezusu Kristusu, 2 po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponášamo z upanjem na Božjo slavo. 3 Pa ne samo to, ampak se celo ponášamo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, 4 potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje. 5 Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan. 6 Kajti ko smo bili še slabotni, je Kristus v času, ki je bil za to določen, umrl za brezbožne. 7 Težko namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrega. 8 Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki. 9 Veliko bolj bomo torej po njem rešeni jeze zdaj, ko smo opravičeni z njegovo krvjo. 10 Kajti če smo se po smrti njegovega Sina spravili z Bogom, ko smo bili še sovražniki, bomo veliko bolj rešeni po njegovem življenju, odkar smo prišli do sprave. 11 Pa ne samo to, ampak se celo ponášamo v Bogu po našem Gospodu Jezusu Kristusu, po katerem smo zdaj dosegli spravo.

⁸Pri vseh svojih sovražnikih
sem postal velika sramota svojim sosedom
in groza za svoje znance (*Ps 30,12*).

⁹Sveti Oče,
ne oddalji od mene svoje pomoči:

skrbi za mojo obrambo (*Ps 21,20*).

¹⁰Hiti mi na pomoč,

Gospod, Bog moje rešitve (*Ps 37,23*).

Torek, 27. 2.

Najvišja dobrota

Rim 5,12-21 (Adam in Kristus)

12 Kakor je torej po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt in je tako smrt prišla na vse ljudi, ker so vsi grešili ...; 13 greh je bil namreč na svetu, preden je nastopila postava. In čeprav se greh ne prišteva, če ni postave, 14 je vendar od Adama do Mojzesa smrt kraljevala tudi nad tistimi, ki se niso pregrešili podobno kakor Adam. On pa je podoba njega, ki je imel priti. 15 Vendar pa z milostnim darom ni tako kakor s prestopkom. Če so namreč zaradi prestopka enega umrli mnogi, sta se v veliko večji meri razlila na mnoge Božja milost in dar, po milosti enega človeka, Jezusa Kristusa. 16 Z darom pa ni kakor z grehom enega človeka: sodba, ki je izhajala iz enega, je privedla do obsodbe, medtem ko je milostni dar, ki je prišel po mnogih prestopkih, privedel do opravičenja. 17 Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu. 18 Kakor se je torej po prestopku enega človeka zgrnila obsodba na vse ljudi, tako tudi zaradi pravičnega dejanja enega prihaja na vse ljudi opravičenje, ki daje življenje. 19 Kakor so namreč zaradi neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo tudi zaradi poslušnosti enega mnogi postali pravični. 20 Postava pa je nastopila zato, da bi se prestopki pomnožili. Toda kjer se je pomnožil greh, se je še veliko bolj pomnožila milost, 21 da bi prav tako, kakor je greh kraljeval s smrtjo, po našem Gospodu Jezusu Kristusu milost kraljevala s pravičnostjo za večno življenje.

¹S svojim glasom sem klical h Gospodu:

s svojim glasom sem prosil Gospoda (*Ps 141,2*).

²Pred njim izlivam svojo molitev

in svojo stisko pred njim izražam (*Ps 141,3*).

³Ko v meni moj duh omaguje,
ti že poznaš moje steze (*Ps 141,4*).

⁴Na poti, po kateri sem hodil,
so mi prevzetni naskrivaj nastavili zanko (*Ps 141,4*).

⁵Oziral sem se na desno in videl:
bilo ni nobenega znanca (*Ps 141,5*).

⁶Ni poti rešitve zame,
ni ga, ki bi se zavzemal za mojo dušo (*Ps 141,5*).

Sreda, 28. 2.

Gospod Bog, živi in resnični

Rim 6,1-14 (Umreti grehu in živeti v Kristusu)

1 Kaj bomo torej rekli? Naj vztrajamo v grehu, da se pomnoži milost?
2 Nikakor ne. Le kako bomo mi, ki smo odmrli grehu, mogli še živeti v njem? 3 Ali mar ne veste, da smo bili vsi, ki smo bili krščeni v Kristusa Jezusa, krščeni v njegovo smrt? 4 S krstom smo bili torej skupaj z njim pokopani v smrt, da bi prav tako, kakor je Kristus v moči Očetovega veličastva vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novosti življenja. 5 Če smo namreč z njim zraščeni v podobnosti njegove smrti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja. 6 Vemo, da je bil naš stari človek križan z njim vred, da bi bilo telo greha uničeno in da bi mi več ne hlapčevali grehu. 7 Kajti kdor je umrl, je opravičen greha. 8 Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli, 9 saj vemo, da Kristus, potem ko je bil obujen od mrtvih, več ne umre; smrt nad njim nima več oblasti. 10 Kajti kar je umrlo, je umrlo zaradi greha enkrat za vselej, kar pa živi, živi Bogu. 11 Tako tudi vi: mislite, da ste mrtvi za greh, a da živite za Boga, v Kristusu Jezusu. 12 Zato naj v vašem umrljivem telesu ne kraljuje greh, tako da bi se vdajali njegovim poželenjem. 13 Ne izročajte svojih udov grehu, da bi ti postali orodje krivičnosti, ampak izročite sebe Bogu kot ljudje, ki so prešli od smrti v življenje, svoje ude pa izročite Bogu, da postanejo orodje pravičnosti. 14 Kajti greh ne bo več gospodoval nad vami, saj niste pod postavo, ampak pod milostjo.

⁷Ker sem se zaradi tebe izpostavil zaničevanju,
je sramota pokrila moje obličje (*Ps 68,8*).

⁸Tujec sem postal svojim bratom,
izgnanec med sinovi svoje matere (*Ps 68,9*).

⁹Sveti Oče, gorečnost za tvojo hišo me razjeda
in sramotenje tvojih sramotilcev je padlo na mene (*Ps 68,10*).

¹⁰Zoper mene so se radovali na svojih shodih.

Zbirali zoper mene udarce
in nisem zanje vedel (*Ps 34,15*).

¹¹Več jih je ko las na moji glavi,
tistih, ki me sovražijo brez vzroka (*Ps 68,5*).

Četrtek, 1. 3.

Ti si ljubezen

Rim 6,15-23 (Sužnji pravičnosti)

15 Kaj torej? Naj mar grešimo, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Nikakor! 16 Ali ne veste: če se izročite komu kot sužnji, da bi mu bili pokorni, ste pač sužnji tistega, ki se mu pokoravate; bodisi greha, ki pelje v smrt, bodisi pokorščine, ki pelje v pravičnost. 17 Zahvalimo se Bogu, ker ste bili sužnji greha, pa ste iz srca postali pokorni podobi nauka, ki vam je bil posredovan. 18 Osvobodili ste se greha in postali sužnji pravičnosti. 19 Zaradi šibkosti vašega mesa govorim pač po človeško. Kakor ste torej usužnjili svoje ude nečistosti in nepostavnosti, da bi živeli v nepostavnosti, tako usužnjite svoje ude pravičnosti za posvečenje. 20 Kajti ko ste bili sužnji greha, ste bili svobodni v svojem razmerju do pravičnosti. 21 Toda kakšen sad ste imeli takrat od dejanj, ki se jih zdaj sramujete? Saj je njihov konec smrt. 22 Zdaj pa, ko ste se osvobodili greha in ste postali sužnji Bogu, pobirate sad, ki vam je v posvečenje, konec tega pa je večno življenje. 23 Plačilo za greh je namreč smrt; Božji milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

¹²Okrepili so se moji preganjalci,
moji krivični nasprotovalci:
moral sem vrniti, česar nisem ugrabil (*Ps 68,5*).

¹³Vstale so lažnive priče
in vpraševale so me o tem,
česar nisem vedel (*Ps 34,11*).

¹⁴Vračali so mi zlo za dobro
in me obrekovali,
ker sem se dobrega držal (*Ps 37,21*).

¹⁵Ti si moj najsvetejši Oče:
moj Kralj in moj Bog (*Ps 43,5*).

¹⁶Hiti mi na pomoč,
Gospod, Bog moje rešitve (*Ps 37,23*).

Petek, 2. 3.

Nesebična ljubezen

Rim 7,1-6 (Primerjava z zakonsko zvezo)

1 Ali ne veste, bratje – govorim namreč ljudem, ki poznajo postavo –, da ima postava oblast nad človekom samo, dokler je živ? 2 Poročena žena je namreč po postavi vezana na moža, dokler ta živi; če pa mož umre, je oproščena postave glede moža. 3 Če torej gre z drugim moškim, dokler njen mož živi, bo veljala za prešušnico; če pa ji mož umre, je oproščena postave, tako da ni prešušnica, če gre z drugim moškim. 4 Prav tako ste tudi vi, bratje moji, bili po Kristusovem telesu usmrčeni glede na postavo, da bi pripadli nekomu drugemu, namreč njemu, ki je bil obujen od mrtvih, tako da bi mi obrodili sadove za Boga. 5 Ko smo bili namreč v mesu, so strasti grehov prek postave delovale po naših udih, da smo obrodili sadove za smrt. 6 Zdaj pa smo bili oproščeni postave in smo odmrli temu, kar nas je vklepalo, tako da služimo v novosti Duha in ne v postaranosti črke.

¹O vi vsi, ki greste mimo po poti,
premislite, ustavite se in pogledjte,
ali je katera bolečina kakor moja bolečina (*Jer 1,12*).

²Zakaj obdali so me kakor množica psov:
drhal hudobnežev me je obdala (*Ps 21,17*).

³Preiskovali so me in me pregledovali (*Ps 21,18*);
razdelili so si moja oblačila

in za mojo suknjo so žrebali (*Ps 21,19*).

⁴Prebodli so mi roke in noge,
prešteli so vse moje kosti (*Ps 21,17-18*).

⁵Odpri so zoper mene svoja usta:
kakor grabežljiv in rjoveč lev (*Ps 21,15*).

⁶Kakor voda sem se razlil,
vse moje kosti so se razklenile (*Ps 21,15*).

Sobota, 3. 3.

Ti si modrost

Rim 7,7-25 (Notranji boj)

7 Kaj bomo torej rekli? Je mar postava greh? Nikakor ne! Vendar greha nisem spoznal razen prek postave, saj tudi za poželenje ne bi vedel, ko postava ne bi govorila: Ne požêli! 8 Ob tej zapovedi je greh sprostil v meni vsakršno poželenje; kajti brez postave je greh mrtev. 9 Nekoč sem živel brez postave. Ko pa je prišla zapoved, je greh oživel 10 in jaz sem umrl; izkazalo se je, da je zapoved, ki naj bi mi bila v življenje, bila v smrt. 11 Greh, ki je po zapovedi dobil povod, me je namreč prevaral in me prek nje usmrtil. 12 Tako je torej postava svêta in zapoved je svêta, pravična in dobra. 13 Je torej to, kar je dobro, postalo zame smrt? Nikakor ne. Pač pa greh; da bi se izkazal kot greh, mi je po tem, kar je dobro, povzročil smrt. Prek zapovedi naj bi se greh pokazal v svoji čezmerni grešnosti. 14 Vemo namreč, da je postava duhovna, medtem ko sem jaz mesen, prodan grehu. 15 Saj ne razumem niti tega, kar delam: ne delam namreč tega, kar hočem, temveč počenjam to, kar sovražim. 16 Če pa počenjam to, česar nočem, priznavam, da je postava dobra. 17 Potemtakem tega ne počenjam več jaz, ampak greh, ki prebiva v meni. 18 Vem namreč, da v meni, hočem reči v mojem mesu, ni nič dobrega; kajti dobro hoteti je sicer v moji môči, dobro delati pa ni. 19 Ne delam namreč dobrega, ki ga hočem, marveč delam zlo, ki ga nočem. 20 Če pa delam to, česar nočem, tega ne počenjam več jaz, ampak greh, ki prebiva v meni. 21 V sebi torej odkrivam tole postavo: kadar hočem delati dobro, se mi ponuja zlo. 22 Kot notranji človek namreč z veseljem soglašam z Božjo postavo, 23 v svojih udih pa vidim drugo postavo, ki se bojuje proti postavi mojega uma in me

usužnjuje postavi greha, ki je v mojih udih. 24 Jaz nesrečnež! Kdo me bo rešil telesa te smrti? 25 Zahvaljen bodi Bog po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Potemtakem z umom služim Božji postavi, z mesom pa postavi greha.

⁷Moje srce je postalo
kakor raztopljen vosek
sredi mojega telesa (*Ps 21,15*).

⁸Posušila se je moja moč kakor črepinja,
jezik mi je prilepljen v goltancu (*Ps 21,16*).

⁹V jed so mi dali žolča,
v moji žeji so me napajali s kisom (*Ps 68,22*).

¹⁰V smrtni prah so me privedli
in so dodali rane k bolečini mojih ran (*Ps 21,16;68,27*).

¹¹Zaspal sem in vstal
in moj najsvetejši Oče
me je sprejel s slavo (*Ps 3,6*).

Nedelja, 4. 3.

Ti si ponižnost

Rim 8,1-17 (Življenje po Duhu)

1 Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu. 2 Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave greha in smrti. 3 Kar je bilo namreč nemogoče postavi, ker je bila zaradi mesa brez moči, je uresničil Bog s tem, da je poslal svojega Sina v podobi grešnega mesa; da bi premagal greh, je obsodil greh v mesu. 4 Zapovedi postave naj bi se tako izpolnile v nas, ki ne živimo po mesu, ampak po Duhu. 5 Kajti tisti, ki so po mesu, mislijo na to, kar je meseno; tisti pa, ki so po Duhu, mislijo na to, kar je duhovno. 6 Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir. 7 Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in se podrejati tudi ne more. 8 Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu. 9 Vi pa niste v mesu, ampak v Duhu, * če le prebiva v vas Božji Duh. In če kdo nima Kristusovega Duha, ni njegov. 10 Če pa je v vas Kristus, je telo sicer mrtvo zaradi greha, duh pa je

življenje zaradi pravičnosti. 11 In če prebiva v vas Duh njega, ki je obudil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obudil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa. 12 Potemtakem, bratje, nismo dolžniki mesu, da bi živeli po mesu. 13 Če namreč živite po mesu, boste umrli, če pa z Duhom morite dela telesa, boste živeli. 14 Kajti vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi. 15 Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: »Aba, Oče!« 16 Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci. 17 In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveljani.

¹²Sveti Oče,
držal si me za desnico,
vodil si me po svoji volji
in me sprejel s slavo (*Ps 72,24*).

¹³Kaj mi je shranjeno v nebesih
in kaj sem zase prosil na zemlji od tebe? (*Ps 72,25*).

¹⁴Poglejte, pogledajte, da sem jaz Bog,
govori Gospod:
vzvišen med narodi, vzvišen na zemlji (*Ps 45,11*).

¹⁵Hvaljen Gospod, Bog Izraelov,
ki rešuje duše svojih služabnikov
s svojo lastno najsvetejšo krvjo:
in ne zapusti nikogar od tistih, ki upajo vanj (*Ps 33,24*).

¹⁶In vemo, da pride:
pride sodit s pravičnostjo (*Ps 95,13*).

Ponedeljek, 5.3.

Ti si potrpežljivost

Rim 8,18-30 (Prihodnja slava)

18 Mislim namreč, da se trpljenje sedanjega časa ne dá primerjati s slavo, ki se bo razodela v nas. 19 Kajti stvarstvo nestrpno hrepeni po razodetju Božjih sinov. 20 Stvarstvo je bilo namreč podvrženo ničevosti, in sicer ne

po svoji volji, ampak zaradi njega, ki ga je podvrigel, v upanju, 21 da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok. 22 Saj vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine. 23 Pa ne samo ono: tudi mi, ki imamo prvine Duha, tudi mi zdihujemo sami v sebi, ko željno pričakujemo posinovljenje, odrešenje svojega telesa. 24 Odrešeni smo bili namreč v upanju; upanje, ki ga gledamo, pa ni več upanje – kdo bo namreč upal to, kar že vidi? 25 Če pa upamo to, česar ne vidimo, pričakujemo to s potrpežljivostjo. 26 Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdihmi. 27 In on, ki preiskuje srca, ve, kaj je mišljenje Duha, saj Duh posreduje za svete, v skladu z Božjo voljo. 28 Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu, namreč njim, ki so bili poklicani po njegovem načrtu. 29 Kajti tiste, ki jih je že vnaprej poznal, je tudi vnaprej določil, naj bodo skladni s podobo njegovega Sina, da bi bil ta prvorojenec med mnogimi brati. 30 Tiste, ki jih je vnaprej določil, je tudi poklical; in tiste, ki jih je poklical, je tudi opravičil; tiste pa, ki jih je opravičil, je tudi poveljal.

¹Vsa ljudstva, ploskajte z rokami,
vriskajte Bogu z radostnim glasom (*Ps 46,2*).

²Zakaj Gospod je vzvišen, strašen,
veliki Kralj nad vso zemljo (*Ps 43,6*).

³Kajti najsvetejši Oče nebeški,
naš Kralj pred vekmi,
je poslal svojega ljubljene Sina z višave
in izvršil odrešenje na zemlji (*prim. Ps 73,12*).

⁴Vesele naj se nebesa
in zemlja naj se raduje,
šumi naj morje in kar ga napolnjuje,
veseli naj se polje in vse, kar je na njem (*Ps 95,11-12*).

Rim 8,31-39 (Hvalnica Božji ljubezni)

31 Kaj bomo torej rekli k vsemu temu? Če je Bog za nas, kdo je zoper nas?
32 On ni prizanesel lastnemu Sinu, temveč ga je dal za nas vse. Kako nam torej ne bo z njim tudi vsega podaril? 33 Kdo bo obtoževal Božje izvoljence? Bog opravičuje! 34 Kdo bo obsojal? Kristus Jezus, ki je umrl, še več, ki je bil obujen od mrtvih in sedi na Božji desnici ter posreduje za nas? 35 Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč? 36 Prav kakor je pisano: Zaradi tebe nas ves dan pobijajo, imajo nas za klavne ovce. 37 Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. 38 Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poveljarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, 39 ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

⁵Pojte Gospodu novo pesem;
naj poje Gospodu vsa zemlja (*Ps 95,1*).

⁶Zakaj velik je Gospod
in nad vse vreden hvale:
strašen je bolj kakor vsi bogovi (*Ps 95,4*).

⁷Dajte Gospodu, ljudski rodovi,
dajte Gospodu slavo in čast,
dajte Gospodu slavo njegovega imena (*Ps 95,7-8*).

⁸Mrtvite svoja telesa
in naložite si njegov sveti križ:
držite se do konca
njegovih najsvetejših zapovedi (*Lk 14,27*).

Rim 9,1-18 (Bog je izvolil Izraelce)

1 Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, moja vest mi je priča v Svetem Duhu: 2 v svojem srcu nosim veliko žalost in nenehno bolečino. 3 Kajti želel bi biti sam preklet in ločen od Kristusa v prid svojim bratom, ki so moji rojaki po mesu. 4 Oni so Izraelci. Njim pripadajo posinovljenje in slava, zaveze in zakonodaja, bogoslužje in obljube; 5 njihovi so očaki in iz njih po mesu izhaja Kristus, Bog, ki je nad vsem, slavljen na veke, amen.

6 Vendar pa Božja beseda ni odpovedala. Saj niso Izraelci vsi, ki so se rodili iz Izraela. 7 In tisti, ki so potomci Abrahama, niso vsi otroci. Ampak: Po Izaku se ti bo imenovalo potomstvo. 8 To se pravi: za Božje otroke ne veljajo otroci po mesu, marveč se štejejo za potomstvo otroci po obljubi. 9 Obljuba se namreč glasi takole: Ob tem času bom prišel in Sara bo imela sina. 10 Pa ne samo to, tudi Rebeka je zanosila z enim možem, z našim očetom Izakom. 11 Njena otroka se še nista rodila in še nista naredila nič dobrega ali slabega, ko ji je bilo rečeno – da bi ostal Božji načrt po izvolitvi, 12 ker se ne opira na dela, ampak nanj, ki kliče: Starejši bo služil mlajšemu, 13 kakor je pisano: Jakoba sem ljubil, Ezava pa sovražil. 14 Kaj bomo torej rekli? Je mar pri Bogu krivica? Nikakor ne! 15 Saj pravi Mojzesu:

Usmilil se bom, kogar se usmilim, in milosrčen bom, s komer sem milosrčen. 16 Torej ni odvisno od tistega, ki hoče, niti od tistega, ki teče, ampak od Boga, ki izkazuje usmiljenje. 17 Saj pravi Pismo faraonu: Prav zato sem te obudil, da na tebi pokažem svojo moč in da se moje ime razglasi po vsej zemlji. 18 Bog se torej usmili, kogar se hoče, in zakrkne, kogar hoče.

⁹Vsa zemlja naj drhti pred njegovim obličjem, govornite med narodi: Gospod kraljuje s križa (*Ps 95,9-10*).

¹⁰Šel je v nebesa

in sedi na desnici najsvetejšega Očeta v nebesih (*Ef 4,10; prim. Veroizpoved*).

Dvigni se nad nebesa, o Bog

in nad vso zemljo v svojem veličastvu (*Ps 56,6*).

¹¹In vemo, da pride:
da pride sodit s pravičnostjo (*Ps 95,13*).

Četrtek, 8. 3.

Ti si varnost

Rim 9,19-29 (Božja jeza in usmiljenje)

19 Vendar mi boš lahko rekel: »Zakaj torej še graja? Kajti kdo se more upirati njegovi volji?« 20 O človek, kdo si vendar ti, da bi se prerekal z Bogom? Bo mar lončenina rekla tistemu, ki jo je naredil: »Zakaj si me naredil takšno?« 21 Mar lončar ne razpolaga z glino tako, da lahko iz iste mešanice naredi eno posodo v čast, drugo v nečast? 22 Bog pa, ki je hotel pokazati svojo jezo in razodeti svojo mogočnost, je z veliko potrpežljivostjo prenašal posode jeze, že pripravljene za pogubljenje, 23 da bi razodel bogastvo svoje slave posodam usmiljenja, ki jih je vnaprej določil za slavo, 24 se pravi nam, ki nas je poklical ne samo izmed Judov, ampak tudi izmed poganov. 25 Tako pravi tudi pri Ozeju: Ljudstvo, ki ni moje, bom imenoval svoje ljudstvo, in njo, ki ni ljubljena, ljubljeno. 26 In zgodilo se bo: na kraju, kjer jim je bilo rečeno: »Niste moje ljudstvo,« tam se bodo imenovali sinovi živega Boga. 27 In glede Izraela kliče Izaija: Tudi če bi bilo število Izraelovih sinov kakor peska ob morju, se bo rešil samo ostanek; 28 kajti Gospod bo temeljito in naglo uresničil svojo besedo na zemlji. 29 In kakor je napovedal Izaija: Ko bi nam Gospod nad vojskami ne zapustil potomstva, bi postali kakor Sódoma in Gomóri bi bili podobni.

¹O Bog, pridi mi na pomoč,
Gospod, hiti mi pomagat.

²Osramočeni naj bodo in naj se prestrašijo,
kateri mi strežejo po življenju.

³Umaknejo naj se in naj zarde,
kateri snujejo zlo zoper mene.

⁴Naj odstopijo takoj s sramoto pokriti,
kateri mi govore: "Vidiš, vidiš!"

Petek, 9. 3.

Ti si spokojnost

Rim 9,30-33 (Izrael in evangelij)

30 Kaj bomo torej rekli? Pogani, ki niso iskali pravičnosti, so pravičnost dosegli, namreč tisto pravičnost, ki je iz vere. 31 Izrael pa, ki je iskal postavo pravičnosti, ni prišel do tega. 32 Zakaj ne? Zato, ker pravičnosti ni pričakoval iz vere, temveč je mislil, da jo bo dosegel iz del. Tako so zadeli ob kamen spotike, 33 kakor je pisano: Glej, na Sionu postavim kamen spotike in skalo pohujšanja; in kdor veruje vanj, ne bo osramočen.

⁵Radujejo in veselijo naj se v tebi vsi, ki te iščejo.

In naj vedno govorijo: Poveličan bodi, Gospod, tisti, ki ljubijo tvoje rešenje.

⁶Jaz pa sem beden in ubog,
o Bog, pomagaj mi!

⁷Ti si moj pomočnik in moj rešitelj,
Gospod, nikar se ne mudi (*Ps 69,2-6*).

Sobota, 10. 3.

Ti si veselje

Rim 10,1-4

1 Bratje, hrepenenje mojega srca in moja prošnja k Bogu veljata njim, da bi se rešili. 2 Saj jim priznam, da so goreči za Božjo stvar, le da to ni po pravem spoznanju. 3 Ker namreč niso poznali Božje pravičnosti in so skušali uveljaviti svojo, se niso podredili Božji pravičnosti. 4 Kajti konec postave je Kristus, v pravičnost vsakomur, ki veruje.

¹Pojte Gospodu novo pesem, ker je storil čudovita dela (*Ps 97,1*).

²Svojega ljubljenega Sina je žrtvovala njegova desnica
in njegova sveta roka (*Jn 10,36; Ps 97,1*).

³Gospod je naznanil svoje odrešenje:
pred obličjem narodov je razodel svojo pravičnost (*Ps 97,2*).

⁴Na tisti dan je Gospod razkril svoje usmiljenje
in v tisti noči svojo slavo (*prim. Ps 41,9*).

Rim 10,5-21 (Odrešenje za vse)

5 Mojzes namreč piše o pravičnosti, ki je iz postave: Človek, ki to izpolnjuje, bo živel od tega. 6 Toda pravičnost, ki je iz vere, pravi takole: Ne govôri v svojem srcu: »Kdo se bo povzpел v nebesa?« To pomeni pripeljati dol Kristusa. 7 Ali: »Kdo se bo spustil v brezno?« To pomeni pripeljati Kristusa nazaj od mrtvih. 8 Kaj torej pravi? Blizu tebe je beseda, v tvojih ustih in v tvojem srcu; namreč beseda vere, ki jo oznanjamo. 9 Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. 10 S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja. 11 Saj pravi Pismo: Kdor koli vanj veruje, ne bo osramočen. 12 Ni namreč razločka med Judom in Grkom, kajti isti je Gospod vseh, bogat za vse, ki ga kličejo. 13 In res: Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen. 14 Toda kako naj ga kličejo, če niso verovali vanj? In kako naj verujejo, če niso slišali o njem? In kako naj slišijo o njem, če ni oznanjevalca? 15 In kako naj oznanjajo, če niso bili poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge tistih, ki prinašajo veselo oznanilo o dobrih rečeh! 16 Toda evangeliju niso bili vsi poslušni. Izaija namreč pravi: Gospod, kdo je veroval našemu oznanjevanju? 17 Potemtakem je vera iz oznanjevanja, oznanjevanje pa je po Kristusovi besedi. 18 Sprašujem: mar niso slišali? O, pač! Po vsej zemlji se je razlegal njihov glas in do koncev sveta njihove besede. 19 Vendar sprašujem: morda Izrael ni razumel? Mojzes je prvi, ki pravi: Storil bom, da boste ljubosumni na tiste, ki niso narod, z nespametnim narodom vas bom razjezil. 20 Izaija si celo upa reči: Našli so me tisti, ki me niso iskali, razodel sem se njim, ki niso spraševali po meni. 21 O Izraelu pa pravi: Ves dan sem iztegoval svoje roke proti neposlušnemu in upornemu ljudstvu.

⁵To je dan, ki ga je naredil Gospod;
radujmo in veselimo se ga (*Ps 117,24*).

⁶Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem:
Gospod je Bog, zasijal je nad nami (*prim. 117,26-27*).

⁷Vesele naj se nebesa in zemlja naj se raduje,
buči naj morje in kar ga napolnjuje;
veseli naj se polje in vse, kar je na njem (*Ps 95,11-12*).
⁸Dajte Gospodu, ljudski rodovi, dajte Gospodu slavo in čast;
dajte Gospodu slavo njegovega imena (*Ps 95,7-8*).

Ponedeljek, 12.3.

Ti si pravičnost

Rim 11,1-10 (Izraelov ostanek)

1 Vprašam torej: je mar Bog zavrgel svoje ljudstvo? Nikakor! Saj sem tudi jaz Izraelec, Abrahamov potomec, iz Benjaminovega rodu. 2 Bog ni zavrgel svojega ljudstva, ki ga je vnaprej spoznal. Ali mar ne veste, kaj pravi Pismo na tistem mestu, kjer Elija kliče Boga proti Izraelu? 3 Gospod, pobili so tvoje preroke, razkopali so tvoje oltarje; jaz sem edini ostal, in še meni strežejo po življenju. 4 Toda kaj mu odgovori Božji glas? Prihranil sem si sedem tisoč mož, ki niso upognili kolen pred Báalom. 5 Prav tako tudi v sedanjem času obstaja ostanek, odbran po milosti. 6 Če pa je po milosti, ni več po delih, sicer milost ne bi bila več milost. 7 Kaj naj rečemo? Izrael ni dobil tega, kar je iskal, ampak so to dobili izvoljenci. Vsi drugi pa so se zakrknili, 8 kakor je pisano: Bog jim je dal duha omrtvelosti: oči, da ne bi videli, ter ušesa, da ne bi slišali, vse do današnjega dne. 9 David pa pravi: Njihova miza naj postane zanka in past, spotika in povračilo zanje. 10 Naj jim otemnijo oči, da ne bodo videli, in njihov hrbet za zmeraj upogni!

⁹Kraljestva zemlje, pojte Bogu, igrajte Gospodu,

¹⁰poveličujte Boga,

ki se dviga nad nebes nebesa proti vzhodu (*Ps 67,33-34*).

¹¹Glejte, oglasil se bo z močnim glasom;

dajte slavo Bogu sredi Izraela:

njegovo je veličastvo in njegova je moč med oblaki (*Ps 67,34-35*).

¹²Čudovit je Bog v svojih svetih;

Izraelov Bog, on daje moč in silnost svojemu ljudstvu.

Slavljen bodi Bog (*Ps 67,35*).

Rim 11,11-24 (Rešitev poganov)

11 Sprašujem torej: so se mar spotaknili zato, da bi padli? Nikakor ne! Vendar je zaradi njihovega padca odrešenje prešlo k poganom, da bi vzbudilo njihovo ljubosumnost. 12 Če pa je njihov padec postal bogastvo za svet in njihovo pomanjšanje bogastvo za pogane, kaj bo šele prinesla njihova polnost! 13 Vam, poganom, pa pravim: kolikor sem apostol za pogane, častno izpolnjujem svojo službo, 14 da vzbudim ljubosumnost svojih rojakov in rešim vsaj nekatere izmed njih. 15 Kajti če je njihovo zavrženje sprava za svet, kaj bo šele njihovo ponovno sprejetje? Mar ne življenje iz mrtvih? 16 Če je sveto testo, darovano kot prвина, bo sveto vse testo; in če je korenina sveta, bodo svete tudi veje. 17 Če pa so bile nekatere veje odlomljene in si bil ti, divja oljka, vcepljen na njihovo mesto in si postal deležen mastnosti oljčne korenine, 18 se ne prevzemaj na račun vej. Če pa se prevzemaš, vedi, da ne nosiš ti korenine, ampak korenina nosi tebe. 19 Gotovo boš rekel: »Vej je bila odlomljena zato, da bi bil jaz vcepljen.« 20 Pravilno: toda odlomljene so bile zaradi nevere, ti pa stojiš zaradi vere. Zato se ne prepuščaj domišljavosti, ampak se boj! 21 Če namreč Bog ni prizanesel naravnim vejam, tudi tebi ne bo prizanesel. 22 Poglej torej Božjo dobroto in strogost: strogost do tistih, ki so padli, dobroto pa do tebe, če boš vztrajal v dobroti, sicer boš tudi ti odsekan. 23 Pa tudi oni bodo vcepljeni, če ne bodo vztrajali v svoji neveri, saj ima Bog moč, da jih ponovno vcepi. 24 Če si bil torej ti odsekan z divje oljke, ki si ji po naravi pripadal, in bil proti naravi vcepljen na žlahtno oljko, koliko bolj bodo ti, ki so iste narave, vcepljeni na lastno oljko!

¹Vriskajte Bogu vse dežele,
opevajte slavo njegovega imena,
proslavljajte njegovo hvalo (*Ps 65,1-2*).

²Recite Bogu:
kako strašna so tvoja dela, Gospod:
zaradi tvoje velike moči
se ti klanjajo tvoji sovražniki (*Ps 65,3*).

³Vsa zemlja naj te moli in ti prepeva:
poje naj hvalo tvojemu imenu (*Ps 65,4*).

Sreda, 14. 3.

Ti si vse naše bogastvo do zadostnosti

Rim 11,25-36 (Izraelovo spreobrnjenje)

25 Nočem namreč, bratje, da ne bi vedeli te skrivnosti, da se ne bi imeli za razumne: del Izraela se je zakrknil, dokler ne pristopi k veri polnost poganov. 26 In tako bo rešen ves Izrael, kakor je pisano: S Siona bo prišel Rešitelj, odvrnil bo brezbožnost od Jakoba; 27 to bo moja zaveza z njimi, ko bom odvzel njihove grehe. 28 Glede na evangelij so sovražniki, in sicer v vaš prid, glede na izvolitev pa so ljubljene, zaradi očetov; 29 kajti Bog se ne kesa svojih milostnih darov in svojega klica. 30 Kakor ste bili namreč vi nekoč Bogu neposlušni, zdaj pa ste zaradi njihove neposlušnosti dosegli usmiljenje, 31 tako so zdaj tudi ti zaradi usmiljenja, ki ste ga bili deležni, postali neposlušni, da bi tudi oni prišli do usmiljenja. 32 Bog je namreč vse vklenil v neposlušnost, da bi vsem izkazal usmiljenje. 33 O globočina Božjega bogastva in modrosti in spoznanja! Kako nedoumljivi so njegovi sklepi in neizsledljiva njegova pota! 34 Kdo je namreč spoznal Gospodov um? Ali kdo mu je bil za svetovalca? 35 Ali kdo mu je prej kaj dal, da bi mu morali dati povračilo?

36 Kajti iz njega, po njem in zanj je vse: njemu slava na veke! Amen.

⁴Pridite, poslušajte vsi, ki se bojite Boga,
in bom povedal, koliko je storil moji duši (*Ps 65,16*).

⁵K njemu sem klical s svojimi usti
in ga poveličeval s svojim jezikom (*Ps 65,17*).

⁶Slišal je moj glas iz svojega svetega templja;
in moj krik je prišel do njegovega obličja (*Ps 17,7*).

Četrtek, 15. 3.

Ti si lepota

Rim 12,1-8 (Novo življenje v Kristusu)

1 Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje. 2 In nikar

se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno. 3 Sicer pa naročam po milosti, ki mi je dana, vsakomur izmed vas: ne imejte visokih misli, saj je to v nasprotju s tem, kar je treba misliti, ampak mislite na to, da boste preiščeni; vsak pač po meri vere, ki mu jo je Bog dal. 4 Kajti kakor imamo v enem telesu mnogo delov, ti deli pa nimajo vsi istega delovanja, 5 tako smo tudi mi, čeprav nas je več, eno telo v Kristusu, posamezni pa smo si deli med seboj. 6 Imamo različne milostne darove, pač po milosti, ki nam je bila dana. Če ima kdo dar preroštva, naj ga uporablja v skladu z vero. 7 Kdor ima dar služenja, naj ga uporablja za služenje. Kdor ima dar učenja, naj uči. 8 Kdor ima dar spodbujanja, naj spodbuja. Kdor daje, naj daje širokosrčno. Kdor je predstojnik, naj ga odlikuje vestnost. Kdor izkazuje usmiljenje, naj to dela z veseljem.

⁷Slavite, narodi, našega Gospoda;
razglašajte njegovo hvalo (*Ps 65,8*).

⁸V njem bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji;
vsi narodi ga bodo poveličevali (*Ps 71,17*).

⁹Hvaljen bodi Gospod, Izraelov Bog,
ki edini dela velike čudeže (*Ps 71,18*).

¹⁰Blagoslovljeno naj bo ime njegovega veličastva na veke:
njegovega veličastva bo polna vsa zemlja.
Zgodi se. Zgodi se (*Ps 71,19*).

Petek, 16. 3.

Ti si krotkost

Rim 12,9-21 (Pravila krščanskega življenja)

9 Ljubezen naj bo brez hinavščine. Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega. 10 Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo. Tekmujte v medsebojnem spoštovanju. 11 Ne popuščajte v vnemi, temveč bodite goreči v duhu, služite Gospodu. 12 Veselite se v upanju, potrpite v stiski, vztrajajte v molitvi, 13 bodite sodelleženi v potrebah svetih, gojite gostoljubje. 14 Blagoslavlajte tiste, ki vas preganjajo, blagoslavlajte in ne

preklinajte jih. 15 Veselite se s tistimi, ki se veselijo, in jokajte s tistimi, ki jočejo. 16 Drug o drugem imejte isto mišljenje, ne razmišljajte o visokih stvareh, marveč se prilagajajte skromnim. Ne imejte se v svojih očeh za pametne. 17 Nikomur ne vračajte hudega s hudim. Pred vsemi ljudmi skušajte skrbeti za dobro. 18 Če je mogoče, kolikor je odvisno od vas, živite v miru z vsemi ljudmi. 19 Ne maščujte se na svojo roko, ljubi, ampak dajte prostor Božji jezi, saj je pisano: Moje je maščevanje, jaz bom povrnil, pravi Gospod. 20 Nasprotno: Če je tvoj sovražnik lačen, mu daj jesti; če je žejen, mu daj piti; če boš namreč delal tako, boš sipal žarečega oglja na njegovo glavo. 21 Ne daj se premagati hudemu, temveč premagaj húdo z dobrim.

¹Usliši naj te Gospod na dan stiske,
varuje naj te ime Jakobovega Boga (*Ps 19,2*).

²Pošlje naj ti pomoč iz svetišča
in s Siona naj te varuje (*Ps 19,3*).

³Spominja naj se vsake tvoje žrtve,
napravi naj prijetno tvojo žgalno daritev (*Ps 19,4*).

Sobota, 17. 3.

Ti si zavetje

Rim 13,1-7 (Poslušnost oblastem)

1 Vsak naj se podreja oblastem, ki so nad njim. Ni je namreč oblasti, ki ne bi bila od Boga. In te, ki so, so postavljene od Boga. 2 Kdor se torej upira oblasti, se upira Božjemu redu. Tisti, ki se upirajo, pa si bodo nakopali obsodbo. 3 Oblastnikov se namreč ni treba bati, kadar delamo dobro, ampak kadar delamo húdo. Hočeš, da ne bi imel strahu pred oblastjo? Delaj dobro, pa boš imel od nje priznanje. 4 Oblast je namreč Božja služabnica tebi v dobro. Če pa delaš húdo, se boj! Ne nósi namreč meča zastonj; Božja služabnica je, ki se maščuje zavoljo jeze nad tistim, ki počenja húdo. 5 Zato se je treba pokoravati, in sicer ne samo zaradi jeze, marveč tudi zaradi vesti. 6 Saj tudi davke plačujete zato, ker so tisti, ki jih izterjujejo, Božji izvrševalci. 7 Dajte vsem, kar jim gre: davek, komur davek, pristojbino, komur pristojbina, strah, komur strah, čast, komur čast.

⁴Podeli naj ti to, česar želi tvoje srce:
in vsak tvoj sklep naj potrdi (*Ps 19,5*).

⁵Veselili se bomo tvoje rešitve,
v imenu Gospoda našega Boga se bomo hvalili (*Ps 19,6*).

⁶Gospod naj vedno spolni vsako tvojo prošnjo:
zdaj vem,
da je Gospod poslal Jezusa Kristusa, svojega Sina,
da bo sodil ljudstva v pravičnosti (*Ps 19,7; Jn 4,9; Ps 9,9*).

Nedelja, 18. 3. **Ti si naš varuh in branitelj**

Rim 13,8-10 (Ljubezen kot izpolnitev postave)

8 Ne bodite nikomur dolžniki, razen če gre za medsebojno ljubezen; kdor namreč ljubi drugega, je izpolnil postavo. 9 Kajti zapovedi Ne prešuštvuj! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne poželi! pa tudi vse druge zapovedi so obsežene v besedi: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. 10 Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega; ljubezen je torej izpolnitev postave.

⁷Gospod je postal pribežališče ubogemu,
pomočnik v potrebah in stiskah:

vate naj upajo vsi,
ki poznajo tvoje ime (*Ps 9,10-11*).

⁸Blagoslovljen, Gospod, moj Bog,
ker si me sprejel
in mi postal pribežališče ob dnevu moje stiske (*Ps 143,1;58,17*).

⁹O moja pomoč, tebi bom igral,
saj si ti, o Bog, moja obramba,
moj Bog, moje usmiljenje (*Ps 58,18*).

Ponedeljek, 19.3. **Ti si pogumnost**

Rim 13,11-14 (Kristusov dan se bliža)

11 Poleg tega poznate čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudite iz spanja, zdaj je naša rešitev bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli. 12 Noč

se je pomaknila naprej in dan se je približal. Odvrzimo torej dela teme in nadenimo si orožje luči. 13 Živimo pošteno, kakor se podnevi spodobi: ne v požrešnosti in v popivanju, ne v posteljah in v razuzdanosti, ne v prepirljivosti in v nevoščljivosti. 14 Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbite za meso, da bi stregli njegovim poželenjem.

¹Vate, Gospod, sem zaupal,
naj ne bom osramočen nikoli:
v svoji pravičnosti me reši in osvobodi (*Ps 70,1-2*).

²Nagni k meni svoje uho
in me reši (*Ps 70,2*).

³O Bog, bodi mi zaščitnik
in moja trdnjava,
da me rešiš (*Ps 70,3*).

⁴Zakaj ti si moja potrpežljivost, Gospod:
Gospod, moje upanje, od moje mladosti (*Ps 70,5*).

Torek, 20. 3.

Ti si osvežitev

Rim 14,1-12 (Ne sodite svojih bratov)

1 Slabotnega v veri sprejemajte medse, ne da bi presojali njegove pomisleke. 2 Nekdo je prepričan, da sme jesti vse; drugi, ki je slaboten, pa jé samo sočivje. 3 Kdor jé, naj ne zaničuje tistega, ki ne jé; kdor pa ne jé, naj ne sodi tistega, ki jé, saj ga je Bog sprejel. 4 Kdo si ti, da sodiš tujega služabnika? Naj stoji ali pade, to je stvar njegovega gospodarja. Vendar pa bo stal, saj je Gospod dovolj močan, da ga postavi. 5 Nekdo razločuje med dnevom in dnevom, drugemu pa so vsi dnevi enaki; vsak naj doseže polno prepričanje v svojem umu. 6 Kdor upošteva dneve, naj jih upošteva za Gospoda. Pa tudi kdor jé, jé za Gospoda, saj je zato hvaležen Bogu. Tudi kdor ne jé, se zdrži jedi za Gospoda in je prav tako hvaležen Bogu. 7 Kajti nobeden med nami ne živi zase in nobeden ne umira zase. 8 Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi. 9 Kajti Kristus je umrl in oživel prav zato, da bi gospodoval mrtvim in živim. 10 In ti, zakaj sodiš svojega brata?

Ali pa ti, zakaj zaničuješ svojega brata? Saj bomo vendar vsi stopili pred Božji sodni stol. 11 Kajti pisano je: Kakor jaz živim, pravi Gospod, se bo pred mano upognilo vsako koleno in vsak jezik bo slavil Boga. 12 Potemtakem bo vsak izmed nas dajal Bogu račun o sebi.

⁵Nate sem se opiral od rojstva,
od naročja svoje matere si ti moj varuh;
tebi bom vedno prepeval (*Ps 70,6*).

⁶Moja usta naj bodo polna tvoje hvale,
da bi opeval tvojo slavo,
ves dan tvoje veličastvo (*Ps 70,8*).

⁷Usliši me, Gospod,
saj je tvoje usmiljenje dobrotljivo:
po obilnosti svojega usmiljenja se ozri na mene (*Ps 68,17*).

Sreda, 21. 3.

Ti si naša vera

Rim 14,13-23 (Ne bodite v spotiko bratom)

13 Zato nehajmo soditi drug drugega. Rajši pazíte na to, da ne boste bratu v spotiko ali v pohujšanje. 14 Vem in sem prepričan v Gospodu Jezusu, da ni nič sólo na sebi nečisto; a če kdo misli, da je kaj nečisto, je zanj nečisto. 15 Če je torej tvoj brat užaloščen zaradi tega, kar ješ, ne ravnaš več v skladu z ljubeznijo. Nikar ne pogublaj s svojo jedjo človeka, za katerega je Kristus umrl! 16 Naj se torej nikakor ne jemlje čast dobrini, ki vam je dana. 17 Kajti Božje kraljestvo ni jed in pijača, marveč pravičnost, mir in veselje v Svetem Duhu. 18 Kdor namreč v tem služi Kristusu, je všeč Bogu in spoštovan pri ljudeh. 19 Prizadevajmo si torej za to, kar je v prid míru in medsebojnemu izgrajevanju. 20 Nikar ne razdiraj Božjega dela zaradi jedi! Vse stvari so sicer čiste, vendar pa je slabo za človeka, če z jedjo koga pohujšuje. 21 Zato je dobro ne jesti mesa niti piti vina niti delati kar koli, ob čemer se utegne tvoj brat pohujšati. 22 Vero, ki jo imaš, ohrani zase pred Bogom. Blagor tistemu, ki ne obsoja sam sebe v tem, za kar se je odločil. 23 Kdor pa jé v dvomu, je obsojen, če jé, ker tega ne dela iz vere. Kar koli pa ne izvira iz vere, je greh.

⁸Ne odvrčaj svojega obličja od svojega služabnika:
hitro me usliši, ker sem v stiski (*Ps 68,18*).

⁹Blagoslovljen, Gospod, moj Bog,
ker si mi bil v obrambo
in pribežališče ob dnevu moje stiske (*Ps 143,1;58,17*).

¹⁰O moja moč, tebi bom igral,
zakaj ti, o Bog, si moj zaščitnik:
moj Bog, moje usmiljenje (*Ps 58,18*).

Četrtek, 22. 3.

Ti si naša ljubezen

Rim 15,1-6 (Skušajte ugoditi svojim bližnjim, ne sebi)

1 Mi, ki smo močni, smo dolžni prenašati slabosti šibkih, ne pa ugajati sebi.
2 Vsak izmed nas naj skuša ugoditi bližnjemu, in sicer v njegovo dobro in njegovo izgraditev. 3 Saj tudi Kristus ni iskal lastnega ugodja, ampak kakor je pisano: Sramotenja tvojih sramotilcev so padla name. 4 Kar koli je bilo namreč napisano pred nami, je bilo napisano v naše poučenje, da bi oprti na potrpežljivost in na tolažbo, ki jo daje Pismo, imeli upanje. 5 Bog potrpežljivosti in tolažbe pa vam daj, da bi bili med seboj istih misli, v skladu s Kristusom Jezusom, 6 da bi z enim srcem in kakor iz enih ust slavili Boga in Očeta našega Gospoda Jezusa Kristusa.

¹Doklej me boš, Gospod,
popolnoma pozabljal?
Doklej boš odvrčal od mene svoje obličje?

²Doklej bom nosil muke v svoji duši,
ves dan žalost v svojem srcu?

³Doklej se bo nad menoj
povzdigoval moj sovražnik?
Poglej me in me usliši, Gospod, moj Bog!

Rim 15,7-13 (Evangelij je za vse narode: za Jude in pogane)

7 Zato sprejemajte drug drugega, kakor je tudi Kristus sprejel vas, v Božjo slavo. 8 Pravim namreč, da je Kristus postal služabnik obreze zaradi Božje resnice, in je zato uresničil obljube, dane očakom, 9 medtem ko narodi slavijo Boga zaradi usmiljenja. Kakor je pisano: Zato te bom slavil med narodi in pel bom tvojemu imenu. 10 In še pravi: Veselite se, narodi, z njegovim ljudstvom! 11 In še: Hvalite Gospoda, vsi narodi, in slavijo naj ga vsa ljudstva. 12 In Izaija še pravi: Pognala bo Jesejeva korenina, on, ki vstaja, da bo vladal narodom: vanj bodo upali narodi. 13 Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanju, da bi bili v mōči Svetega Duha polni upanja.

⁴Razsvetli mi oči,
da ne zaspim v smrti,
da ne poreče moj sovražnik:
močnejši sem od njega.

⁵Tisti, ki me stiskajo,
bi se radovali nad mojo smrtjo:
jaz pa sem zaupal v tvoje usmiljenje.
⁶Moje srce se bo radovalo v tvojem odrešenju,
pel bom Gospodu, ki mi je izkazal dobrote,
in poveličeval ime Gospoda najvišjega (*Ps 12,1-6*).

Rim 15,14-21 (Pavlovo apostolsko poslanstvo)

14 Sicer pa sem glede vas tudi sam prepričan, bratje moji, da ste tudi sami od sebe polni dobrote, napolnjeni z vsakršnim spoznanjem, sposobni, da se tudi medsebojno svarite. 15 Vendar sem vam ponekod napisal nekoliko drznejše, da bi vas spomnil na to, kar že veste; to pa v mōči milosti, ki mi jo je dal Bog, 16 da bi bil služabnik Kristusa Jezusa med pogani in opravljal duhovniško službo za Božji evangelij, da bi tako pogani postali Bogu

prijetna daritev, posvečena v Svetem Duhu. 17 Kar torej zadeva Božjo stvar, se smem ponašati v Kristusu Jezusu. 18 Saj si tudi ne bi upal govoriti o stvareh, ki jih ne bi bil Kristus naredil po meni zavoljo poslušnosti poganov, in sicer z besedo in z dejanjem, 19 z močjo znamenj in čudežev, z močjo Božjega Duha. Vse od Jeruzalema tja do Ilirika sem v velikem krogu dopolnil Kristusov evangelij. 20 Vendar je zame stvar časti, da ne oznanjam evangelija tam, kjer je bil Kristus že imenovan, da ne bi zidal na tujem temelju, 21 temveč kakor je pisano: Tisti, ki jim ni bilo oznanjeno o njem, bodo videli, tisti, ki niso slišali, bodo razumeli.

¹Slavil te bom, Gospod, najsvetejši Oče,
Kralj nebes in zemlje,
ker si me potolažil (*Iz 12,1*).

²Ti, o Bog, si moj Odrešenik;
zaupal bom vate in ne bom se bal (*Iz 12,2*).

³Moja moč in moja hvala je Gospod,
Postal mi je rešitelj (*Ps 117,14*).

Nedelja, 25. 3. **Veliki in čudoviti Gospod**

Rim 15,22-33 (Pavlov načrt, da obišče Rim)

22 Zaradi tega mi je bilo večkrat preprečeno, da bi prišel k vam. 23 Zdaj pa v teh krajih nimam več dela in si že nekaj let želim priti k vam, 24 ko bom potoval v Španijo. Upam namreč, da vas bom spotoma videl in da mi boste pomagali iti tja, potem ko se bom nekoliko naužil vaše družbe. 25 Zdaj pa odhajam v Jeruzalem, da bi služil svetim. 26 Makedonija in Ahaja sta namreč sklenili napraviti nabirko za uboge med svetimi v Jeruzalemu. 27 To sta sklenili, in njihovi dolžniki sta. Kajti če so pogani postali deležni njihovih duhovnih dobrin, so jim dolžni pomagati tudi v njihovih telesnih potrebah. 28 Ko bom torej to opravil in jim v redu zapečatil ta sad, bom mimo vas šel v Španijo. 29 In ko bom prišel k vam, vem, da bom prišel v polnosti Kristusovega blagoslova. 30 Pri našem Gospodu Jezusu Kristusu in pri ljubezni Duha pa vas opominjam, bratje, da se bojujete z mano v svojih molitvah: prosite Boga zame, 31 da bi bil rešen neposlušnih v Judeji in bi

sveti v Jeruzalemu radi sprejeli mojo podporo, 32 tako da bi veselo prišel k vam in se odpočil med vami, če bo Bog dal. 33 Bog miru naj bo z vami vsemi. Amen.

⁴Tvoja desnica, Gospod,
se je povelicala z močjo;
tvoja desnica, Gospod, je udarila sovražnika:
in v mnogoterosti svojega veličastva
si porazil moje nasprotnike (2 Mz 15,6-7).

⁵Ubogi naj vidijo in se veselijo:
iščite Boga in živeli boste (Ps 68,33).

Ponedeljek, 26.3. **Vsemogočni Bog**

Rim 16,1-23 (Osebni pozdravi)

1 Priporočam vam našo sestro Fojbo, ki je diakonisa v Cerkvi v Kenhrehah:
2 sprejmite jo v Gospodu, kakor se spodobi svetim, in ji stojte ob strani v
vsem, kar bi potrebovala od vas, saj je bila tudi ona v pomoč mnogim in
tudi meni. 3 Pozdravite Prisko in Ákvila, moja sodelavca v Kristusu Jezusu,
4 ki sta tvegala glavo, da bi mi rešila življenje. Hvaležen sem jima ne samo
jaz, ampak tudi vse Cerkve med pogani. 5 Pozdravite tudi Cerkev, ki se
zbira v njuni hiši. Pozdravite mojega dragega Epájneto, prvega, ki ga je dala
Azija Kristusu. 6 Pozdravite Marijo, ki se je zelo trudila za vas. 7 Pozdravite
Andrónika in Junijo, moja rojaka in sojetnika, odlična apostola, ki sta bila
že pred mano v Kristusu. 8 Pozdravite Ampliáto, ki mi je drag v Gospodu.
9 Pozdravite Urbana, našega sodelavca v Kristusu, in mojega dragega
Stahija. 10 Pozdravite Apéla, ki se je izkazal v Kristusu. Pozdravite
Aristóbulove domače. 11 Pozdravite mojega rojaka Heródiona. Pozdravite
tiste člane Narcísove hiše, ki so v Gospodu. 12 Pozdravite Trífajno in
Trifózo, ki se trudita v Gospodu. Pozdravite drago Pêrsido, ki se je veliko
trudila v Gospodu. 13 Pozdravite Rufa, izvoljenca v Gospodu, in njegovo
mater, ki je tudi moja. 14 Pozdravite Asínkrita, Flegona, Hermesa,
Patrobája, Hermája in brate, ki so z njimi. 15 Pozdravite Filológa in Julijo,

Neréja in njegovo sestro, Olimpája in vse svete, ki so z njimi. 16 Pozdravite se med seboj s svetim poljubom. Pozdravljajo vas vse Kristusove Cerkve. 17 Opominjam pa vas, bratje, varujte se tistih, ki delajo razprtije in pohujšujejo v nasprotju z naukom, v katerem ste bili poučeni: izogibajte se jih! 18 Kajti taki ne služijo našemu Gospodu Kristusu, ampak lastnemu trebuhu, in s privzdignjenim in priliznjenim govorjenjem arajo srca preprostih. 19 Glas o vaši poslušnosti je prodril povsod. Veselim se vas torej, obenem pa hočem, da ste modri glede dobrega in nepokvarjeni glede zla. 20 Bog miru pa bo prav kmalu strl satana pod vašimi nogami. Milost našega Gospoda Jezusa naj bo z vami! 21 Pozdravlja vas moj sodelavec Timótej in moji rojaki Lukij, Jazon in Sozípater. 22 Pozdravljam vas v Gospodu jaz, Tertij, ki sem napisal to pismo. 23 Pozdravlja vas Gaj, pri katerem uživam gostoljubje jaz in celotna Cerkev. Pozdravlja vas mestni blagajnik Erást ter brat Kvart.

⁶Hvalijo naj ga nebesa in zemlja;
morje in vse, kar je v njem (*Ps 68,35*).

⁷Zakaj Bog bo rešil Sion
in pozidana bodo Judova mesta (*Ps 68,36*).

⁸In bivali bodo tam
ter dobili Sion v dediščino (*Ps 68,36*).

⁹Zarod njegovih služabnikov ga bo imel v posesti:
prebivali bodo v njem,
kateri ljubijo njegovo ime (*Ps 68,37*).

Torek, 27. 3.

Usmiljeni Odrešenik

Rim 16,25-27 (Hvalnica)

25 Njemu pa, ki vas more po mojem evangeliju in po oznanjevanju Jezusa Kristusa utrditi – v skladu z razodetjem skrivnosti, ki je bila zamolčana skozi večne čase, 26 a je bila zdaj razodeta in je po ukazu večnega Boga oznanjena v preroških Pismih vsem narodom, da bi bili poslušni veri –, 27 Bogu, ki je edini moder, po Jezusu Kristusu slava na veke. Amen.

¹Prepevajte Bogu, našemu pomočniku:

vriskajte z radostnim glasom Gospodu, živemu in pravemu Bogu (*Ps 80,2;42,2*).

²Kajti Gospod je vzvišen in strašen; veliki Kralj nad vso zemljo (*Ps 46,3*).

³Saj je najsvetejši Oče nebeški,

naš Kralj pred vek, z višin poslal svojega ljubljenega Sina,
ki se je rodil iz blažene Device, svete Marije (*Ps 73,12; Jn 4,9*).

⁴On me je poklical: moj Oče si ti.

In jaz ga bom priznal za svojega prvorojenca,
višjega od vseh kraljev na zemlji (*Ps 88,27-28*).

⁵Tisti dan bo Gospod razodel svoje usmiljenje:
tisto noč svoj spev (*Ps 41,9*).

⁶To je dan, ki ga je naredil Gospod;
radujmo in veselimo se ga (*Ps 117,24*).

⁷Zakaj najsvetejše ljubljeno dete nam je dano
in rojeno je bilo za nas na poti
in položeno v jasli:

saj zanj ni bilo mesta v prenočišču (*Iz 9,6; Lk 2,7*).

⁸Slava Gospodu Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem,
ki so blage volje (*Lk 2,14*).

⁹Vesele naj se nebesa in zemlja naj se raduje,
šumi naj morje in kar ga napolnjuje;
veselijo naj se polja in vse, kar je na njih (*Ps 95,11-12*).

¹⁰Pojte Gospodu novo pesem,
pojte Gospodu vse dežele (*Ps 95,1*).

¹¹Zakaj velik je Gospod
in vse hvale vreden,
strašen je bolj kot vsi bogovi (*Ps 95,4*).

¹²Dajte Gospodu, ljudski rodovi,
dajte Gospodu slavo in čast;
dajte Gospodu slavo njegovega imena (*Ps 95,7-8*).

¹³Mrtvite svoja telesa in nosite njegov sveti križ;
in spolnajte do konca njegove najsvetejše zapovedi (*Rim 12,1; Lk 14,27*).

Sreda, 28. 3.

Molimo te

Mr 14,1-11 (Zarota proti Jezusu)

1 Bilo je dva dni pred pasho in praznikom nekvašenega kruha. Véliki duhovniki in pismouki so iskali način, kako bi ga z zvijačo prijeli in usmrtili.

2 Govorili pa so: »Samo na praznik ne, da ne bo nemira med ljudstvom.«

(Žena v Betaniji mazili Jezusa)

3 Ko je bil v Betaniji, v hiši Simona Gobavca, in je sedel pri mizi, je prišla žena z alabastrno posodico dragocenega dišavnega olja iz pristne narde. Strla je posodico in ga izlila na njegovo glavo. 4 Nekateri pa so bili nejevoljni in so govorili med seboj: »Čemú ta potrata olja? 5 Saj bi ga lahko prodali za več kot tristo denarijev in denar dali ubogim!« In jezili so se nanjo. 6 Jezus pa jim je rekel: »Pustite jo! Kaj ji delate težave? Dobro delo mi je storila. 7 Uboge imate namreč vedno med seboj, in kadar hočete, jim lahko dobro storite, mene pa nimate vedno. 8 Kar je mogla, je storila: vnaprej mi je pomazilila telo za pogreb. 9 Resnično, povem vam: Kjer koli po svetu bo oznanjen evangelij, bodo pripovedovali tudi to, kar je ona storila, njej v spomin.«

(Juda se dogovori, da bo Jezusa izdal)

10 Tedaj je Juda Iškarijot, eden izmed dvanajsterih, šel k vélikim duhovnikom, da bi jim ga izročil. 11 Ko so za to slišali, so se razveselili in obljubili, da mu bodo dali denar. Iskal je torej način, kako bi jim ga ob priložnosti izročil.

Četrtek, 29. 3.

In te hvalimo

Mr 14,12-17 (Pashalna večerja z učenci)

12 Prvi dan nekvašenega kruha, ko so žrtvovali pashalno jagnje, so mu rekli njegovi učenci: »Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel pashalno jagnje?« 13 Tedaj je poslal dva izmed učencev in jima rekel: »Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel moški, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim 14 in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: ›Učitelj pravi: Kje je moj prostor, kjer bi jedel pashalno jagnje s svojimi učenci?‹ 15 In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno

in urejeno; tam nam pripravita.« 16 Učenca sta odšla. Prišla sta v mesto in našla, kakor jima je povedal, in sta pripravila pashalno jagnje. 17 Ko se je zvečerilo, je prišel z dvanajsterimi. 18 In ko so sedeli pri mizi in jedli, je Jezus rekel: »Resnično, povem vam: Eden izmed vas, tisti, ki z menoj já, me bo izdal.« 19 Prevzela jih je žalost in drug za drugim so mu govorili: »Saj nisem jaz?« 20 On pa jim je rekel: »Eden izmed dvanajsterih je, tisti, ki z menoj pomaka v skledo. 21 Sin človekov sicer odhaja, kakor je pisano o njem, toda gorje tistemu človeku, po katerem se izroča Sin človekov. Bolje bi bilo za tega človeka, da se ne bi rodil.«

(Postavitev Gospodove večerje)

22 Medtem ko so jedli, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »Vzemite, to je moje telo.« 23 Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega. 24 In rekel jim je: »To je moja kri zaveze, ki se preliva za mnoge. 25 Resnično, povem vam: Ne bom več pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil novega v Božjem kraljestvu.« 26 In ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori.

(Jezus napove, da ga bo Peter zatajil)

27 Jezus jim je rekel: »Vsi se boste pohujšali, kajti pisano je: Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile. 28 Toda ko bom obujen, pojdem pred vami v Galilejo.« 29 Peter pa mu je dejal: »Tudi če se bodo vsi pohujšali, jaz se ne bom.« 30 Jezus mu je rekel: »Resnično, povem ti: Nocoj, to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« 31 On pa je še bolj vneto govoril: »Tudi če bi bilo treba umreti s teboj, te nikakor ne bom zatajil.« Tako so govorili tudi vsi drugi.

(Jezus na vrtu Getsemani)

32 Prišli so na kraj z imenom Getsemani, in Jezus je rekel svojim učencem: »Sedite tukaj, dokler bom molil!« 33 S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Osupnil je od groze in začel trepetati. 34 Rekel jim je: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite!« 35 In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. 36 Govoril je: »Aba, Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!« 37 Nato je šel in ugotovil, da spijo. Petru je rekel: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro ostati buden? 38 Bedite in molíte, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.«

39 Spet je odšel in molil z istimi besedami. 40 In ko se je vrnil, je spet odkril, da spijo. Njihove oči so bile težke in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. 41 Prišel je tretjič in jim rekel: »Še vedno spite in počivate? Dovolj je! Ura je prišla. Zdaj je Sin človekov izročen v roke grešnikov. 42 Vstanite, pojdemo! Glejte, tisti, ki me je izročil, se je približal.«

(Jezusa primejo)

43 In takoj, ko je še govoril, je prišel Juda, eden izmed dvanajsterih, in z njim množica ljudi z meči in koli. Poslali so jih véliki duhovniki, pismouki in starešine. 44 Izdajalec jim je dal znamenje in rekel: »Kogar bom poljubil, tisti je. Primite ga in ga varno odpeljite.« 45 Ko je prišel, je takoj stopil k njemu, rekel: »Rabi!« in ga poljubil. 46 Oni pa so iztegnili roke po njem in ga prijeli. 47 Eden izmed tistih, ki so stali zraven, je izdrl meč, udaril po služabniku vélikega duhovnika in mu odsekal uho. 48 Tedaj jim je Jezus dejal: »Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in koli, da bi me prijeli. 49 Dan na dan sem učil pri vas v templju in me niste prijeli. Toda naj se izpolnijo Pisma.« 50 In vsi so ga zapustili in zbežali, 51 neki mladenič pa je šel za njim. Ogrnjen je bil le z lanenim oblačilom. Zgrabili so ga, 52 on pa je oblačilo pustil in gol pobegnil.

(Jezus pred vélikim zborom)

53 Jezusa so odvedli k vélikemu duhovniku. Tam so se zbrali vsi véliki duhovniki, starešine in pismouki. 54 Peter pa je šel od daleč za njim noter do palače vélikega duhovnika. Sedel je s služabniki vélikega duhovnika in se grel pri ognju. 55 Véliki duhovniki in ves véliki zbor so iskali pričevanje proti Jezusu, da bi ga usmrtili, vendar ga niso mogli najti. 56 Veliko jih je sicer proti njemu po krivem pričalo, toda njihova pričevanja se niso ujemala. 57 Nato jih je nekaj nastopilo in takole lažno pričalo zoper njega: 58 »Mi smo ga slišali, ko je rekel: ›Jaz bom podrl ta tempelj, ki je narejen z rokami, in v treh dneh sezidal drugega, ki ne bo narejen z rokami.‹« 59 A tudi tako se njihovo pričevanje ni ujemalo. 60 Tedaj je véliki duhovnik stopil v sredo in rekel Jezusu: »Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar tile pričajo proti tebi?« 61 On pa je molčal in ni nič odgovoril. Véliki duhovnik ga je znova vprašal: »Si ti Mesija, Sin Slavljenege?« 62 Jezus mu je odvrnil: »Jaz sem. In videli boste Sina človekovega sedeti na desnici Moči in priti z oblaki neba.« 63 Tedaj je véliki duhovnik pretrgal svoja

oblačila in rekel: »Kaj potrebujemo še prič? 64 Slišali ste bogokletje. Kaj se vam zdi?« In ti so ga vsi obsodili, da zasluži smrt. 65 Nekateri so začeli pljuvati vanj, mu zakrivati obraz, ga tolči s pestmi in govoriti: »Prerokuj!« Tudi služabniki so ga udarjali.

(Peter zataji Jezusa)

66 Ko je bil Peter spodaj na dvorišču, je prišla ena izmed dekel vélikega duhovnika. 67 Ko je videla Petra, da se greje, si ga je ogledala in rekla: »Tudi ti si bil s tem Nazarečanom, Jezusom.« 68 On pa je tajil: »Ne vem in ne razumem, kaj praviš.« Nato je odšel ven proti preddverju in petelin je zapel. 69 Ko ga je dekla videla, je spet začela govoriti okoli stoječim: »Ta je izmed njih.« 70 On pa je spet tajil. Kmalu nato so ti, ki so stali zraven, Petru spet rekli: »Res si izmed njih, saj si vendar Galilejec.« 71 On pa se je začel zaklinjati in prisegati: »Ne poznam tega človeka, o katerem govorite.« 72 In takoj je petelin drugič zapel in Peter se je spomnil besede, ki mu jo je rekel Jezus: »Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« In zlomil se je ter jokal.

Petek, 30. 3.

Ker si s svojim svetim križem

Mr 15,1-47 (Jezus pred Pilatom)

1 Takoj zjutraj so véliki duhovniki sklicali posvet s starešinami in pismouki, torej ves véliki zbor. Nato so Jezusa zvezali, ga odpeljali in izročili Pilatu. 2 Pilat ga je vprašal: »Si ti judovski kralj?« Odgovoril mu je: »Ti praviš.« 3 Véliki duhovniki so ga obtoževali veliko reči. 4 Pilat ga je znova vprašal: »Nič ne odgovarjaš? Poglej, koliko reči te obtožujejo.« 5 Jezus pa ni nič več odgovoril, tako da se je Pilat čudil.

(Jezusa obsodijo na smrt)

6 Ob prazniku pa jim je navadno izpustil enega jetnika, za katerega so prosili. 7 S tistimi, ki so ob uporabi zagrešili umor, je bil zaprt tudi nekdo, ki mu je bilo ime Baraba. 8 Množica je tedaj prišla gor in začela prositi za tisto, kar jim je po navadi storil. 9 Pilat jim je odgovoril: »Hočete, da vam izpustim judovskega kralja?« 10 Vedel je namreč, da so ga véliki duhovniki izdali iz zavisti. 11 Véliki duhovniki pa so nahujskali množico, naj jim rajši izpusti Baraba. 12 Pilat jim je znova odgovoril: »Kaj torej hočete, da storim

z njim, ki ga imenujete judovski kralj?» 13 In oni so spet zavpili: »Križaj ga!« 14 Pilat jim je rekel: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj zavpili: »Križaj ga!« 15 Pilat je hotel množici ustreči in jim je izpustil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga izročil, da bi bil križan.

(Vojaki se norčujejo iz Jezusa)

16 Vojaki so ga odpeljali na dvorišče palače, to je sodne hiše, in sklicali vso četo. 17 Ogrnili so ga v škrlat, spletki krono iz trnja in mu jo nadeli. 18 Začeli so ga pozdravljati: »Pozdravljen, judovski kralj!« 19 Tolkli so ga po glavi s trstom, pljuvali vanj, poklekovali pred njim in se mu priklanjali do tal. 20 Potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila. In peljali so ga ven, da bi ga križali.

(Jezusa križajo)

21 Prisilili so nekega mimoidočega, Simona iz Cirene, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki se je vračal s polja, da je nesel njegov križ. 22 Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. 23 Dajali so mu vina, pomešanega z miro, vendar ga ni vzel. 24 In križali so ga in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanje, kaj naj bi kdo vzel. 25 Bilà je tretja ura, ko so ga križali. 26 Napis o njegovi krivdi se je glasil: »Judovski kralj.« 27 In z njim so križali dva razbojnika, enega na njegovi desnici in enega na njegovi levici. 29 Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga sramotili, zmajevali z glavami in govorili: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, 30 stopi s križa in se tako reši.« 31 Podobno so ga med seboj zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in so govorili: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti. 32 Mesija, Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in verovali.« Tudi ona dva, ki sta bila križana z njim, sta ga sramotila.

(Jezusova smrt)

33 Ko je prišla šesta ura, se je stemnilo po vsej deželi do devete ure. 34 Ob deveti uri pa je Jezus zavpil z močnim glasom: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?« kar v prevodu pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« 35 Ko so nekateri, ki so stali zraven, to slišali, so govorili: »Glejte, Elija kliče!« 36 Nekdo je pritekel in napojil gobo s kisom, jo nataknil na trst in mu ponujal piti z besedami: »Pustite, poglejmo, ali bo prišel Elija in ga snel.« 37 Jezus pa je zaklical z močnim glasom in izdihnil. 38 In zagrinjalo v

templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal. 39 Ko je stotnik, ki je stal nasproti Jezusu, videl, da je tako izdihnil, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.« 40 Bilo je tudi nekaj žená, ki so gledale od daleč; med njimi Marija Magdalena, Marija, mati Jakoba mlajšega in Jozéja, ter Salóma, 41 ki so hodile za njim, ko je bil v Galileji, in mu stregle, in še veliko drugih, ki so prišle z njim v Jeruzalem.

(Jezusov pogreb)

42 Že se je zvečerilo. Ker je bil dan pripravljanja, to je dan pred soboto, 43 je Jožef iz Arimateje, ugleden član vélikega zbora, ki je tudi sam pričakoval Božje kraljestvo, pogumno stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. 44 Pilat se je začudil, da je že mrtev. Poklical je k sebi stotnika in ga vprašal, ali je že dolgo, odkar je umrl. 45 Ko je to od stotnika izvedel, je truplo podaril Jožefu. 46 In Jožef je kupil kos platna, Jezusa snel, zavil v platno in ga položil v grob, ki je bil vsekan v skalo. Nato je zavalil kamen k vhodu v grob. 47 Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali, kam ga je položil.

Sobota, 31. 3.

Svet odrešil

(Vse stvarstvo je umolknilo v pričakovanju vstajenja. Prav je, da umolknem tudi jaz ...)

Nedelja, 1. 4. – VELIKA NOČ

ALELUJA!!!

Mr 16,1-20 (Jezusovo vstajenje)

1 Ko je minila sobota, so Marija Magdalena, Marija, Jakobova mati, in Salóma kupile dišav, da bi ga šle mazilit. 2 Prvi dan tedna so šle h grobu navsezgodaj, ko je sonce vzšlo. 3 Med seboj so govorile: »Kdo nam bo odvalil kamen od vhoda v grob?« 4 Ko pa so se ozrle tja, so videle, da je kamen odvaljen; in bil je zelo velik. 5 Stopile so v grob in zagledale mladeniča, ki je sedel na desni strani, ogrnjen z belim oblačilom, in so se zelo začudile. 6 On pa jim je rekel: »Ne čudite se! Jezusa iščete,

Nazarečana, križanega. Bil je obujen. Ni ga tukaj. Poglejte kraj, kamor so ga položili. 7 Toda pojdite in povejte njegovim učencem in Petru: »Pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.« 8 Stopile so ven in zbežale od groba. Trepetale so in bile vse iz sebe. In nikomur niso nič povedale, kajti bale so se.

(Jezus se prikaže Mariji Magdaleni)

9 Ko je prvi dan tedna navsezgodaj vstal, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem demonov. 10 Šla je in to sporočila tistim, ki so bili prej z njim in so žalovali ter jokali. 11 Ko so slišali, da živi in da ga je ona videla, niso verjeli.

(Jezus se prikaže dvema učencema)

12 Nato se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih med potjo, ko sta šla na deželo. 13 Tudi ta dva sta odšla in to sporočila drugim, pa tudi njima niso verjeli.

(Jezus pošlje učence)

14 Še pozneje se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi. Grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli obujenega. 15 Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! 16 Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. 17 Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, 18 z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

(Jezusov vnebohod)

19 Potem ko je Gospod Jezus govoril z njimi, je bil vzet v nebo in je sédel na Božjo desnico. 20 Oni pa so šli in povsod oznanjali in Gospod je z njimi sodeloval ter besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala.